

Un Consell de la Generalitat de gran transcendència

Són cridats a files tots els ciutadans de les lleves dels anys 1932, 33, 34 i 35

Militarització de les milícies populars

SERAN RECOLLIDES TOTES LES ARMES LLARGUES EXISTENTS A CATALUNYA

Normes per a la col·lectivització de les grans indústries

Tal com es manifestà als periòdics el passat dissabte, aquest migdia el conseller delegat de la Generalitat ha rebut els reporters per tal de donar-los compte dels acords presos pel Consell en les reunions celebrades ultimament.

El senyor Terradellas, després de saludar els informadors, els ha dit: —Perdoneu que fins avui no us hagi pogut rebre per a donar-vos compte dels acords del darrer Consell. La segona reunió acabà dissabte molt entrada la nit i fou una de les més importants que ha celebrat el Consell de la Generalitat. S'aproven, doncs, veureu per la relació que us serà facilitada, decrets de molta importància. Presidi les reunions l'honorable President senyor Companys.

MOBILITZACIO DE LES LLEVES DELS ANYS 1932-33-34 I 35

—Cal remarcar, i tinc interès a fer-ho — ha afegit el conseller delegat — el decret de mobilització i el que dóna normes per a la col·lectivització de la nostra indústria.

En el decret de mobilització al qual em refereixo, hi entren tots els ciutadans compresos en les lleves dels anys 1932, 1933, 1934 i 1935, els quals s'incorporaran durant les 48 hores següents a la publicació del decret, el qual apareixerà probablement demà mateix al «Diari Oficial».

Aquesta primera part es refereix a aquells que pertanyen a infanteria i cavalleria, car els dels altres cosos s'hauran d'incorporar durant els quatre dies següents a la publicació del referit decret. Aquest mateix decret detalla també quins són els centres de mobilització.

UNIFICACIO I MILITARIZACIO DE LES MILICIES

—A conseqüència d'aquest Decret —ha dit el senyor Terradellas— se n'aprova un altre per mitjà del qual, davant la necessitat d'anar a la unificació i militarització de les milícies populars, es disposa que la diversitat de columnes que tan herolàment lluiten al nostre front, dintre de poc tinguin aquella unitat que és indispensable per al triomf definitiu de la nostra causa. Aquest sentit d'unitat que tan bons resultats ha donat i dona després de la unificació que s'ha fet del comandament, es veia necessari. Així és que des del primer de novembre les milícies populars quedaran sotmeses al Codi de Justícia Militar que serà redactat pel Consell de la Generalitat. En aquest Codi no es parla únicament de càstigs sinó que es preveuen també les recompenses de les quals es facin mereixedors els nostres heroics combatents.

Ara bé. Davant les noves disposicions s'ha de complir i es completa, naturalment, amb la voluntat dels milicians els quals hauran de manifestar als seus caps si volen o no subjectar-se a aquesta nova modalitat.

Ha seguit dient el senyor Terradellas que aquest Decret al qual es refereix és extens i interessant i

Bandeires lleials, a la serra

A la Serra d'Alcubierre les nostres milícies han dut a terme brillantíssimes accions que han acabat amb el complet domini de punts estratègics. Vegeu aquesta foto, arribada avui: és presa al moment en què una avançada republicana clava la bandera en un cim conquistat pam a pam... (Ferrándiz)

La unitat del 19 de juliol es refermà ahir a la Monumental

El grandíssim acte d'ahir, a la Monumental, insuficient per a encabir els milers i milers de treballadors que hi acudiren a refermar la unitat de la classe obrera, significa, com digué un dels oradors, el començament d'una nova era per a Catalunya i per a Espanya. La unitat forjada el dia 19 de juliol als carrers de la ciutat en lluita a mort contra el militarisme feixista quedà segellada des d'ara per mitjà dels acords de les organitzacions responsables que apleguen en llurs centres sindicals la totalitat de la classe treballadora catalana i refermada ahir en la impressionant assemblea de la Monumental. Hem guanyat a la rearguardia la batalla decisiva contra el feixisme. La unitat d'acció de la classe obrera és el camí que ha de dur-nos a la victòria i és la penya que s'anirà a l'estructuració d'una societat nova amb el suport de tot el nostre poble. La unitat de les línies de foc, on es batien i vencen i moren els nostres heroics combatents, ha quedat també feta realitat viva a la rearguardia. Ara els nostres brava lluitadors saben que tenen al seu darrere tot un poble unit, disciplinat i compacte que passarà com una allau damunt el cadàver del feixisme... Puig-Ferran)

Tota la serra d'Alcubierre, en poder nostre

Villalba ha sortit cap a Barcelona

Tardienta, 26 (4 tarda). — (Del nostre corresponent especial al front, J. Aymami-Serra).

Hem parlat avui amb el tinent coronel Blanco Valdés, cap de les forces del sector de Tardienta. Ens ha explicat els magnífics resultats obtinguts aquests últims dies a Tardienta. L'enemic, en veure en situació difícilíssima Oca, ha enviat a la Serra d'Alcubierre una forta columna per a destruir les forces i poder atacar amb més facilitat.

Ja haurien vist—ha continuat dient— que al front de Tardienta-Alcubierre, com a tots els altres fronts, els hem derrotat en tota la línia.

UN COMBAT AMB ELS MOROS

La columna volant, al front de la qual anava el tinent coronel Urrutia i que en la seva majoria estava integrada per forces mores, ha quedat desfeta. El primer dia varen combatre fent anar al davant la cavalleria mora i secundats pels tancs.

Però els nostres milicians, parapetats darrera les metralladores, els varen deixar apropar-se sense cap por a un assalt i quan els varen tenir ben a la vora llavors els van matar. La desbandada fou general i els nostres milicians, animats en veure això, es continuaren atacant en la seva fugida. Al cap de dos o tres dies varen tornar altra vegada a intentar atacar-nos, però aquesta vegada, com les altres, sense cap resultat. Al camp varen quedar estesos gran nombre de moros.

EL CAPITA HONORI ARANZABAL

Entre els que varen caure en la lluita hi havia el capità Honorí Aranzabal, de la primera mehalha de Tetuan. En poder d'aquest es va trobar un documentat diari d'operacions, del qual s'ha pogut treure que la columna d'Alcubierre és la mateixa que estava el dia 10 atacant al front del Teix i que pretendia agafar Torrijos i Villeda (Tolosa). En aquest diari es feia constar amb molta escrupolositat els combats en què havien intervingut les forces a les seves ordres, així com les baixes que els havien fet les milícies de la República. El diari en qüestió diu que en els combats haguts des del 10 al 20 d'aquest mes portaven més de 1500 baixes. Li fou trobat així mateix, entre les robes, a l'esmentat oficial, la bosseta de paper de l'última mesada. Cobrava aquest oficial 625 pessetes per pertànyer a la mehalha, i a més tenia un plus de 600 pessetes més. En total cobrava 1225 pessetes. Aquest és el preu que paguen els feixistes als seus oficials perquè secundin els seus plans d'atacar el proletariat espanyol.

UN MORO, FERIT

També s'han obtingut dades de les operacions per mitjà d'un moro que va caure en la lluita entaulada a Granayon. Aquest ens va explicar que portava molts anys a la Policia indígena i que quan servia havia tingut de cap el capità Villalba, avui coronel de les forces que operen al sector d'Oca.

—Esteu contents del tracte que us han donat a Espanya?

—Ens han enganyat. Ens van dir que veníem a Espanya per a sufocar una sublevació, i ha estat tot a l'inrevés. A més, ens van dir que ens pagarien molt bé i no ha estat veritat.

En aquesta lluita—continua dient— heu estat molt bons meus.

—Qui us va reclutar?

—El Baixà. Aquest ens va reclutar i allí s'obeeixen sempre les ordres del cap de la Càbila.

—On heu tingut més baixes?

—En la lluita del centre. És clar que si es mira proporcionalment n'hem tingudes més en aquest sector.

Aquest moro, a causa de les greus ferides rebudes en la lluita, va morir ahir. Villalba tenia interès d'anar-lo a veure, per a conèixer detalls, però no ha arribat a temps.

A l'hospital ens varen dir que exclamava: «Moro en España no estar bien, sentir mucho frío y faltalles sus cosas. No tener Grequi (guitarra). Estar tristes».

Un milicià, en sentir que s'exclamava, va dir:

Si segueixen molt de temps en aquest sector, no els deixarem temps per a posar-se tristes. Al contrari, els facilitarem una distracció.

TRANQUIL·LITAT

Des d'Alcubierre fins al nord d'Oca, hi va haver ahir tranquil·litat. A

la Serra d'Alcubierre nem agafat Puig Lodron i el cim marcat amb el número 697. Amb aquestes dues noves posicions estratègiques, controlen tot el moviment de la Serra d'Alcubierre, evitant que ni de dia ni de nit l'enemic no pugui avançar cap a Tardienta.

L'assalt a Oca segueix sota les ordres de l'alt comandament.

L'atac definitiu a Oca, tant pot ésser dintre de tres dies com pot ésser a última hora d'avui. L'alt comandament ens reserva una gran sorpresa.

VILLALBA, A BARCELONA

Aquest matí, a primera hora, ha sortit cap a Barcelona el general Villalba, cap de les forces del sector del front d'Aragó. El general Villalba té la intenció de conferenciar a Barcelona amb diversos consellers. Segurament tornarà demà, dimarts.

El President de Catalunya, en contacte amb el poble

El President de la Generalitat, senyor Lluís Companys, sortí ahir, a la tarda, a donar un passeig per la ciutat i els afores.

En ésser advertit la seva presència, el President de Catalunya fou objecte de les demostracions d'afecte dels ciutadans.

Tornà de bona hora a la Residència, on rebé diverses visites, entre les quals la del diputat senyor Gile.

També visità el President el conseller primer, senyor Terradellas, el qual despatxà llargament amb el senyor Companys.

Rebé altres visites que l'ocuparen fins a l'hora de sopar.

AQUEST MATI

L'honorable President ha passat el matí d'avui al seu despatx particular de la Residència, on ha treballat amb els seus secretaris.

A la Secretaria de la Presidència ha estat manifestat als reporters que no hi havia notes notíciables.

El partit socialista espanyol es dirigeix a les dues internacionals

Demana que exigeixin a llurs Govern la ruptura del pacte de no ingerència

Madrid, 26. — El Partit Socialista ha adreçat a les dues internacionals dos despatxos en els quals recomana que la classe treballadora que exigeixi del Govern de cada país la ruptura del cercle en què hom manté el poble espanyol.

AUSTRIA FORMARÀ PART DE L'ALIANÇA ITALO-ALEMANYA

Viena, 26. — Guido Schmidt, secretari d'assumptes exteriors, ha sortit aquest matí cap a Budapest.

«Encara que als cercles oficials s'insisteix que Schmidt va a Budapest per assumptes purament de tràmit, se sap que el seu viatge obeeix al desig de conèixer a fons el pensament dels dirigents hongaresos en allò referent a la nova situació europea, després de l'acord italo-alemany. Es facl preveure que, final-

ment, Austria es veurà obligada a formar part del bloc.

Budapest, 26. — A les 11'50 d'aquest matí ha arribat a aquesta capital el secretari d'Estat en Negocis Estrangers d'Austria, senyor Guido Schmidt. El seu viatge té el caràcter de visita oficial al ministre hongarès de Negocis Estrangers, senyor de Kanya. Romandrà a Budapest fins el dimecres al matí.

Una patrulla de la U. G. T. causa nombroses baixes a l'enemic, al sector de Lequeitio

Madrid, 26. — El comunicat oficial dels fronts de Guipúscoa i Alaba, diu:

Sector d'Elorrio. — Des de primeres hores del matí s'ha canonejat intensament amb resultat molt eficaç les posicions enemigues.

Sector d'Elgueta. Les forces que operen en aquest sector han sostingut durant el dia incessant paqueigs a alguns trossos recollits.

Sector de Lequeitio. — Al front transcorre la jornada sense més notícies que un lleuger paqueig.

Una patrulla del tercer batalló de la U. G. T. ha fet una incursió a la

matinada en terreny faucós no fent fugir l'enemic i causant-li a bon nombre de baixes.

Sector d'Ochandiano. Amurrio, Olorrio i Respalda, sense novetats.

TRANSCENDENTALS ACORDS DEL GOVERN DE LA GENERALITAT

(Ve de la primera pàgina)

preveu els diversos casos que poden presentar-se.

SERAN REQUISADES TOTES LES ARMES LLARGUES

—Un altre Decret aprovat — ha continuat dient — és el de recollida d'armes per tal d'unificar tots els esforços necessaris en aquests moments de lluita.

Es indispensable — ha afegit — que tots els elements de combat dispersos que de vegades estan en mans de persones incontrolades i que podrien utilitzar-se indegudament, cal que es centralitzin per a poder distribuir-les segons les necessitats de la lluita que sostenim, i per això tots els ciutadans han de lliurar les armes llargues que estiguin al seu poder als Ajuntaments i que aquests les recollin en un termini de vuit dies per a lliurar-les a la Conselleria de Defensa o bé a les Comandàncies Militars.

S'ha dit i repetit per representants destacats de totes les organitzacions polítiques i sindicals que les armes han d'ésser destinades al front, i jo espero que tots els ciutadans es deuen haver donat compte de la importància que té aquesta afirmació i en conseqüència col·laboraran a la tasca de la recollida d'armament, puix que fent-ho ajudaran una vegada més als nostres germans que al front ofereixen de la seva vida en pro de la nostra causa.

He de remarcar — ha afegit — que en el termini de vuit dies encara són retinguts els arms llargues i altres elements de guerra, el qual tingui al seu poder serà considerat feliç i jutjat amb la severitat dels moments històrics que vivim.

COL·LECTIVITZACIONS

—He dit abans que un dels Decrets aprovats de major transcendència és de col·lectivització i jo he de repetir, car la importància d'aquest Decret no escapa a ningú, puix que assegura una norma per la qual d'una manera definitiva es va a la normalització de totes aquelles indústries i comerços intervinguts o incautats des del 19 de juliol passat.

D'acord amb el programa del Consell, també hi és reconegut el deure, per part de la Generalitat, d'una justa compensació social, a aquells modestos productors que estan compromesos en la tasca que fa el Decret entre indústria col·lectivitzada i petita.

Tots els elogis que podria fer referent a la tasca desenvolupada pel Consell d'economia són justos, aquest Consell ha estudiat i articulat — ha seguit dient el Sr. Terradellas — aquest Decret de tanta importància. Aquest Consell que valgué l'honor de crear quan jo regentava el Departament d'Economia, ha demostrat que s'ha capacitat de l'hora actual, ho i trobant en tots els seus elements el patriotisme i el sentit de responsabilitat per a plasmar la fórmula justa del nou ordre econòmic.

LES FINANCES

—Per dades que tinc com a conseller de Finances — ha continuat el senyor Terradellas — he pogut apreciar la importància dels crèdits que les empreses bancàries, comercials i industrials tenen contra les places en poder dels facciosos, i per tal de conèixer també els deutes comercials i industrials he redactat un Decret que fou aprovat pel Consell per mitjà del qual tots els establiments bancaris, comercials i industrials de Catalunya hauran de facilitar una relació dels deutes i crèdits que tinguin en clau o corresponsabilitat amb els facciosos, una vegada conegut el seu import, el Consell de la Generalitat practicarà la compensació del cas, i si de la compensació general resulta un deficit, les parts que s'intergrin seran abonades als titulars corresponents, i si al contrari, hi ha un romanent, el seu import serà aplicat a subvenir les despeses ocasionades per la sublevació feixista.

Tinc la satisfacció d'afegir a la important tasca que realitza el Conseller de Sanitat i Assistència social, un decret que presenta al Consell i que fou aprovat en la seva sessió, creant a Catalunya la lluita antilicitudosa. Del mateix conseller és un decret molt interessant creant els serveis de veterinària i xant les seves tasques d'una manera força reeixida.

S'han concedit per aquest Departament un milió de pessetes per tal d'atendre el sosteniment de l'ajut als refugiats d'arreu de la República.

GASSOL, A GINEBRA

—El conseller de Cultura, senyor Gassol — ha acabat dient el senyor Terradellas — ha estat encarregat pel President de la Generalitat d'assumptes d'importància a l'estranger. Amb aquest motiu m'he fet càrrec d'una manera interina de la Conselleria de Cultura. Precisament avui, no fa gaire, he tingut amb el senyor Gassol una llarga conversa telefònica des de Ginebra, en la qual m'ha donat compte de diverses entrevistes que ha celebrat, entre les quals cal destacar la que tingué ahir a Narbona amb M. Blum, pre-

sident del Consell de ministres de França.

No dubto que donades les bones amistats, intel·ligència i tacte del senyor Gassol, la seva missió obtindrà l'èxit que es mereix.

El conseller delegat s'ha acomiadat dels informadors i els ha facilitat la relació dels Decrets aprovats.

REFERENCIA DELS DECRETES APROVATS

La relació dels Decrets aprovats en el despatx ordinari del Consell de la Generalitat a què s'ha referit aquest migdia el senyor Terradellas, és la següent:

De Finances: Decret dictant regles per tal de conèixer la funció del Dipòsit Francès amb les necessitats derivades de la guerra.

Decret disposant una compensació que reduïx la xifra de crèdits que Catalunya té contra territoris espanyols en poder dels facciosos.

Decret prorrogant fins al 10 de desembre proper la moratòria concedida per al pagament sense recarrec de totes les exaccions de la Generalitat del quart trimestre d'enguany.

Decret concedint un crèdit extraordinari de deu milions de pessetes al Departament de Defensa.

Decret concedint un altre crèdit extraordinari de dos milions de pessetes al propi Departament de Finances.

De Sanitat i Assistència Social: Decret creant a Catalunya els Serveis de Veterinària.

Decret creant a Catalunya la Lluita Antilicitudosa.

Decret concedint un milió de pessetes a aquest Departament.

De Serveis Públics: Decret disposant que cessi l'apropiació per la Generalitat de l'empresa d'Hispano Radio Marítima, S. A., i establint-hi una intervenció.

Decret disposant que cessi l'apropiació per la Generalitat de l'empresa d'Hispano Radio Marítima, S. A., i establint-hi una intervenció.

De Cultura: Decret autoritzant transferències de crèdit corresponents a aquest Departament.

Decret d'apropiació de l'Ateneu Barcelonès per convertir en pública la seva Biblioteca.

Decret creant el Col·legi de Professors de Català.

De Defensa: Decret disposant la incorporació a files de les classes i individus de tropa pertanyents a les lles del 1935, 1934, 1933 i 1932.

Decret militaritzant les milícies.

Decret disposant la recollida d'armes per tal de lliurar-les al front.

D'Economia: Decret disposant que els Departaments d'Economia i Treball designin un representant al Comitè Cotoner, i que aquest proposi les mesures conduents a solucionar la crisi de la indústria tèxtil.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Decret sobre col·lectivització dels instruments de producció de la gran indústria.

Cal inscriure's a les Zones de l'Oficina de Racionament familiar

La Conselleria de Proveliments, Oficina de Racionament familiar, comunica als propietaris de botigues de venda de queviures i drogues que es posin en contacte amb llurs respectives zones, per tal que un representant de cada una dels esmentats establiments presenti en aquelles Oficines de Racionament familiar, fins al proper dia 29, una relació de les botigues situades en les respectives zones. Tenint en compte que els qui no s'inscriuïn a la zona

que els correspon no tindran dret a reclamació de cap mena en el cas que no estiguin comprats en el proveïment de productes que aquesta Oficina creu necessari racionar.

Per tractar-se d'un assumpte que a tothom interessa, cal donar les màximes facilitats d'inscripció en les respectives zones, a tots els representants, pertanyents a l'Associació que es vulgui, o bé que no pertanyin a cap d'elles.

El senyor Rebertés treballa en la nova estructuració de la policia

El senyor Rebertés treballa en la nova estructuració de la policia

El comissari general d'Ordre Públic, en rebre els periodistes, els ha manifestat que estava ocupat en l'estructuració dels serveis de la policia, els resultats de la qual es veuran d'entre de pocs dies.

Per tal de poder dedicar-se amb

peroles, amb caps i oficials de l'exercit.

A les dotze entrà el tren en agulles i seguidament en descendiren les forces del Batalló Meabe. Ja seva presència fou acollida amb grans visques i aplaudiments.

La comitiva es posà en marxa, precedida per la banda de música.

En tot el trajecte les milícies foren objecte de delirants manifestacions, aplaudiments i visques. Aviat es sumaren als milicians familiars i amics.

Les forces constituïdes per tres companyies sota el comandament dels capitans Aguado, Blasco i Calero, desfilaren brillantment, bo i fent-ho també darrera d'algunes unitats dels batallons 2 i 3 de la milícia.

Des del balcó principal de la residència del Govern, presència la desfilada de la columna el cap del Govern senyor Aguirre, acompanyat dels consellers senyors Monzon, Turion, de les Hoves, Gràcia, Aldar, Espinosa, Astigarrribia, Aguilera i de la Torre.

Es trobava també acompanyant el Govern el capità senyor Ciutat, cap de les forces governamentals i el comandant d'Artilleria senyor Guernica Echevarria.

El públic fou objecte de grans manifestacions de simpatia a les autoritats basques.

A la terrassa de l'edifici presidencial onejava junt a la bandera nacional la d'Euzkadi a mig pal i amb crepesc negre, recordant la data de l'abolició dels furs.

Acabada la desfilada, els caps i oficials del batalló Meabe es traslladaren a la Presidència per tal de complimentar les autoritats del País Basc.

Al saló d'actes de la Presidència foren rebuts els braços començant pel President del Govern, consellers i altres autoritats, que felicitaren molt cordialment els caps i oficials, ho i obsequiant-los seguidament amb pastes i licors.

L'acte fou sumament simpàtic i cordial.

A la nit, el cap del Govern Basc obsequià amb un sopar els caps i oficials del batalló Meabe i també els de diversos sectors d'operacions de Guipúscoa.

Després de les jornades glorioses d'Àsturies

Arriba a Bilbao, l'heroic bataió "Meabe"

Bilbao, 26. — Segons hom anuncia a la premsa local, ahir diumenge arribà procedent d'Àsturies el batalló Meabe.

Des de les vuit del matí començaren a situar-se al llarg dels carrers Bailén, Estació, Puente del Arenal i Gran Via, un nombre públic que anava augmentant a mesura que s'aproximava l'hora assignada.

A les nou circulà la notícia que els braços soldats de la República arribarien a les onze, i la multitud, integrada per molts milers de persones, es mantingué en els seus llocs.

Prop de les onze arribà a l'estació de la línia de Santander el batalló de milícies armades obreres i cam-

panyes, amb caps i oficials de l'exercit.

A les dotze entrà el tren en agulles i seguidament en descendiren les forces del Batalló Meabe. Ja seva presència fou acollida amb grans visques i aplaudiments.

La comitiva es posà en marxa, precedida per la banda de música.

En tot el trajecte les milícies foren objecte de delirants manifestacions, aplaudiments i visques. Aviat es sumaren als milicians familiars i amics.

Les forces constituïdes per tres companyies sota el comandament dels capitans Aguado, Blasco i Calero, desfilaren brillantment, bo i fent-ho també darrera d'algunes unitats dels batallons 2 i 3 de la milícia.

Des del balcó principal de la residència del Govern, presència la desfilada de la columna el cap del Govern senyor Aguirre, acompanyat dels consellers senyors Monzon, Turion, de les Hoves, Gràcia, Aldar, Espinosa, Astigarrribia, Aguilera i de la Torre.

Es trobava també acompanyant el Govern el capità senyor Ciutat, cap de les forces governamentals i el comandant d'Artilleria senyor Guernica Echevarria.

El públic fou objecte de grans manifestacions de simpatia a les autoritats basques.

A la terrassa de l'edifici presidencial onejava junt a la bandera nacional la d'Euzkadi a mig pal i amb crepesc negre, recordant la data de l'abolició dels furs.

Acabada la desfilada, els caps i oficials del batalló Meabe es traslladaren a la Presidència per tal de complimentar les autoritats del País Basc.

Al saló d'actes de la Presidència foren rebuts els braços començant pel President del Govern, consellers i altres autoritats, que felicitaren molt cordialment els caps i oficials, ho i obsequiant-los seguidament amb pastes i licors.

L'acte fou sumament simpàtic i cordial.

A la nit, el cap del Govern Basc obsequià amb un sopar els caps i oficials del batalló Meabe i també els de diversos sectors d'operacions de Guipúscoa.

A Madrid ha estat assassinat un agent d'investigació

Madrid, 26. — A la matinalada ahir ha estat vilment assassinat, en funcions de servei, l'agent d'investigació Joan Benavente Abad, entusiasta i destacat militant del partit comunista.

Després de declarar els processos es passa a la prova testifical. El primer en declarar és el general Llano de la Encomienda, el qual interroga sobre la lleialtat del Regiment a què pertanyien els processos, ha dit que sols romangueren fidels a la República les guarnicions de Barbastro, Figueras, Tarragona, Gandesa, Manresa, Seu d'Urgell i l'Aviació, Salvador Creixells, alcalde de Mataró, ha explicat que tenint notícies del que ocorria a Espanya, notifica a Alvarez Builla quan declarava l'estat de guerra, que el seu procedir era faciós.

El cap de la Guàrdia Urbana, explica com foren desarmats pels milicians. Altres testimonis no ofereixen detalls d'interès. Alguns remarquen que l'actitud dels militars fou correcta en tot moment.

A les dues de la tarda es suspèn la sessió, la qual es reomprèn poc després, i presenta el Fiscal les seves conclusions en el sentit de considerar delictes dels processos, com un de rebellió militar amb comandament de forces.

Les defenses han demanat l'absolució de tots els participants, però considerant-los innocents, i comença tot seguit el Fiscal al seu informe acusatori, el qual fou rebutjat per les defenses, i continua el seu informe al moment de tancar aquesta edició.

El segresten i després li prenen prop de 400.000 pessetes

Al domicili de Joan Vidal Juvé, de la Plaça de Germinal Vidal, es presentaren uns desconeguts, els quals se l'emportaren a una torre de la barriada de Gràcia, on l'obligaren a signar un document pel qual es comprometia a lliurar mig milió de pessetes i a més autoritzava la seva filla perquè lliurés també 68.000 pessetes que tenia a la Caixa d'Estalvis.

Monte el Vidal seguit del segrestador i després de diversos dies de l'emboscada, diversos dels segrestadors es personaren novament a casa seva i obligaren la seva filla perquè els lliurés joies per valor de prop de 300.000 pessetes i la llibreta de la Caixa d'Estalvis, després de la qual cosa el Vidal fou alliberat.

S'ha donat ordre que siguin cercats els autors d'aquest fet per tal de posar-los a disposició del Tribunal Popular.

Intenta fugir i és mort pels milicians

A les onze d'aquest matí un individu d'uns 40 anys, el qual era conegut delinqüent per una milícia, ha intentat fugir, però ha estat captat pels milicians i vist obligat a disparar contra ell i li han causat la mort.

El fet ha ocorregut a la Plaça d'Urquiza, i a conseqüència d'això s'ha produït la consegüent alarma.

El Govern del País Basc decreta la militarització de les milícies

Les armes llargues seran recollides

Bilbao, 26. — El decret aprovat avui pel Govern del País Basc relacionat amb la militarització de les milícies, diu en la seva part dispositiva que les experiències derivades de l'actual guerra demostren la necessitat de militaritzar les milícies voluntàries, refonent-les en els quadres organitzats del País Basc per a assolir tota l'eficiència que pugui obtenir-se amb el restabliment de comandaments i disciplina.

Segons l'article, queden militaritzats i formant part integrant de les armes i forces de l'exercit del País Basc, les milícies, conservant la seva particular organització i particulars distintius tots els individus, classes i oficials que no essent militars constitueixen actualment les milícies populars voluntàries.

Tots els militaritzats a què es refereix aquest decret tindran fur, condició i caràcter militar i quedaran subjectes a la disciplina i a les sancions assenyalades pel Codi de

No és veritat que la U. R. S. S. hagi demanat la lliure utilització dels ports de guerra francesos

Paris, 26. (Urgent). — Als cercles ben informats es declaren absolutament desproveïdes de fonament

algunes informacions segons les quals el Govern soviètic havia demanat aquests últims dies al Govern

francès la lliure utilització dels ports de guerra.

EL PROLETARIAT DEL MON, AL COSTAT NOSTRE

La Conferència de la Federació Sindical Internacional i la Internacional Obrera Socialista

Paris, 26. — Avui s'han inaugurat al local de la Conferència General del Treball els treballs de la Conferència comuna entre la Federació Sindical Internacional i la Internacional Obrera Socialista. Aquesta reunió que ha estat precedida de nombroses entrevistes entre els dirigents d'ambdues sindicats, fou fixada en la qüestió de la neutralitat — una posició ben definida. Les dues organitzacions són les més importants de la Federació sindical internacional. Es creu, doncs, que la seva intervenció en el si d'aquesta reunió comuna pot ésser decisiva a tenir gran significació pel fet que les organitzacions

obreres — i particularment les organitzacions sindicals franceses i angleses — enllaran delegacions especials.

Com se sap, les Trade Unions i la Confederació General del Treball tenen — sobre el problema espanyol — la qüestió de la neutralitat — una posició ben definida. Les dues organitzacions són les més importants de la Federació sindical internacional. Es creu, doncs, que la seva intervenció en el si d'aquesta reunió comuna pot ésser decisiva a tenir gran significació pel fet que les organitzacions

El Govern espanyol ha contestat a l'anglès sobre l'intercanvi de rehens

Londres 26. — Als cercles oficials s'ha declarat aquest matí que el Govern de Madrid ha lliurat al representant del Govern britànic la resposta espanyola a les suggerències angleses encaminades a un intercan-

vi de rehens. Als mateixos cercles oficials hom diu que és molt probable que el Govern anglès faci noves gestions prop de Madrid per a obtenir una major rapidesa en la solució d'aquest afer.

lomo, Gravina, 10, quart, primera; Agustí Freixa Lluç Bruc, 60, tercer, primera; Ricard Garca de Nievas, Viladomat, 59, primer, tercera; Josep Barbera Granizator, Aragó, 233, primer, primera; Jaume Garcia Martine, Londres, 195; Josep M. Minoves Fuster, Plaça Universitat, 8, principal; Laureà Miró Ferrer, Provença, núm. 354, primer, primera; Josep Oliva Valls, Muntaner, 57, segon, primera; Joan Juvé Isart, Claris, 62, tercer, primera; Elisi Butren Domínguez, Alt de Sant Pere, 69, principal, primera; Joaquim Comulada Solé, Rabassa, 21, baixos; Ramon Bacl Ferrer, Juncà, 5 (Foble Nou); Josep Mercader Camps,

Els feixistes belgues no han passat!

El cap dels rexites, Degrelle, fou detingut quan arengava els seus partidaris davant la catedral

La classe obrera s'ha contramanifestat al crit de "Els feixistes, a Berlín!"

**DEGRELLE, AVEN-
TURER DE CRIST-REI**

Heus ací que Degrelle feu ara a la presó del Palau de Justícia de Brussel·les. Contén que des d'ací el bell edifici gòtic tenen les finestrelles retallades en la pedra, en forma d'arc de pinya. Això donarà a la seva reclusió un aire tot pietos de convent i d'exercici espiritual.

De totes maneres, es ben segur que no és aquesta la primera vegada que Degrelle ha estat a la presó, encara que sí per un motiu tan «santa» com el de voler imitar Mussolini. És clar que quan va llançar la seva consigna de marxa sobre Brussel·les ja devia pensar que acabaria a l'ombra. Però ell sap que té bons protectors, entre els quals el rei no és pas el menys significat i decidit.

Degrelle es va fer conèixer, deu fer uns set anys, en el si del Partit Catòlic belga. Contava que havia estat a Mèxic i explicava mil i una salvatjades dels «doradors» que netejaven el país de capellans polítics i de freres traïdors. Però els catòlics americans, segons s'ha vist després, no tenen la menor notícia d'un màrtir i guerriller anomenat Degrelle...

Això no va ésser obstacle perquè la seva llegenda mexicana l'emparellés per a llançar el seu mot d'ordre, que nosaltres també coneixem: «Visca Crist-Rei!»

Les altes jerarquies de l'Església el protegiren i no denunciaren pas la seva veritable personalitat. Però aquesta protecció dona ales a la fantasia i a la propaganda de Degrelle i aquest se subleva contra els bisbes. Organitza un banquet per a combatre i denunciar les conomicàncies dels que el anomena amb el seu elegant llenguatge «els podrits del Partit Catòlic, amb les esferes capitalistes i financeres».

L'episcopat prohibí el banquet i el rebel se sotmeté. Però al cap d'un any, en un congrés del P. Catòlic, provoca l'escissió. La seva demagogia desenfundada li dona una gran popularitat i en les darreres eleccions obtingué molts vots i diputats. Fou la sorpresa de la temporada.

Ataca en la seva propaganda, com a bon feixista, el capitalisme. De totes maneres, té ben cura de no molestar segons quins capitalistes, per exemple el Crèdit d'Anvers, l'Electro-rail i la companyia Houtart. Justament de les dues primeres empreses un dels majors accionistes és la família real belga — el rei Leopold II s'ha deslligat sempre com un bon pare de família atent a augmentar les rendes de la casa—. Es ben clar que Degrelle i el seu moviment que anomena, en record de Crist-Rei, «rexisme», són protegits i subvencionats per aquestes empreses. I també per Hitler i Goebbels, que fan grans elogis a la premsa del seu col·lega, al qual van invitar fa pocs mesos a Nuremberg.

¿Don surten, si no, els diners per a pagar les enormes despeses de la mà grans beneficis. Dos anys més tard, feu suspensió de pagaments, ben encara que Degrelle es ben ric. Ha estat sempre un bon negociant, perspicaç i actiu. Vegem, si no, un exemple: El 1932 va fundar una llibreria i casa d'edicions, que treballava per compte del P. Catòlic i que li donava grans beneficis. Dos anys més tard, feu suspensió de pagaments, ben avantatjosa per a ell, ja que sols pagà el 25 per 100 dels seus crèdits. Petit escàndol financer del qual no fa pas gala en la seva propaganda.

Està vist que els feixistes, quan no porten sabre i espèrons, porten un rossinyol i una paucana.

I per a combatre'ls, el millor és la presó i les manilles ben estretes...

DEGRELLE

Brussel·les, 25. — Léon Degrelle ha estat detingut aquest matí, com també el senador Xavier de Gruyne, el diputat Rafael Sindic i altres caps del moviment rexista que formaven part de l'anomenat servei d'ordre i de propaganda del moviment, després de la missa de dotze a la Catedral de Santa Gúdula, on Degrelle havia fet acudir els seus partidaris per mitjà d'una consigna que s'havia fet circular en secret durant la nit del dissabte.

Degrelle arengà la multitud des d'un balcó d'una casa situada enfront de l'església, i quan ha volgut sortir-ne ha estat detingut junt amb la seva escorta. En vista d'això, ha estat suspesa l'assemblea, monstre que havia de tenir efecte a dos quarts de dues de la tarda i que els rexistes volien celebrar malgrat la prohibició governamental.

La notícia de la detenció del famós agitador s'ha estès per la ciutat com un reguero de pólvora. Els seus partidaris han recorregut els carrers en manifestacions isolades demanant a crits que llur cap fos alliberat. La policia ha pres grans precaucions. Totes les botigues erantancades i amb llurs portes metàl·liques abaixades.

Léon Degrelle ha estat portat al Palau de Justícia, on ha restat detingut.

A les tres de la tarda els bulevards s'han tornat a animar entre la plaça de la Borsa i la plaça De Broekere. Els rexistes oïen les voreres i criden i aclamen els manifestants detinguts. Aviat la poli-

cia neutralitza ambdues places, fent circular la gent i prohibint la formació de nous grups. Gendarmes a cavall intervenen i pugnen dalt de les voreres. Els rexistes s'escampen, però es tornen a agrupar. Cap a les quatre de la tarda comencen a sortir els contramanifestants, que es barregen amb els rexistes, saludant molts socialistes, amb el puny enlaira. Els rexistes criden: «El rexisme vencerà!», a la qual cosa els socialistes responen: «Els feixistes a Berlín!»

Els feixistes a una banda i antifeixistes a l'altra, avancen en grups i gairebé arriben a barrejar-se. La policia carrega en forma més enèrgica. Els guàrdies de la pau esgrimeixen llurs maitraques, però no en fan ús. L'atmosfera és cada vegada més nerviosa i comencen a circular veus que hi ha hagut aldarulls en alguns indrets de la ciutat. Ràpidament la policia comença a fer detencions.

Un redactor de l'Agència Havas s'ha entrevistat aquesta tarda amb el ministre de Justícia, senyor Rosselle, el qual li ha fet les declaracions següents:

«El Govern belga està decidit a mantenir l'ordre al país, contra tots els provocadors d'aldarulls, siguin els que siguin. Degrelle havia aconseguit de crear una espècie de terror pànic, d'un perill real, però exagerat. El Govern té darrera seu la immensa majoria de la població i la conservarà practicant una política de prudència i ferma ponderació. El Govern vol que Bèlgica visqui i es desenvolupi en el respecte de les llibertats constitucionals i iguals per a tothom. Sota cap preteix i en cap moment el Govern no permetrà a ningú immiscuir-se en la seva tasca essencial, que és el manteniment de l'ordre.»

Els periodistes han estat al local del partit rexista, on aquesta nit es reunirà el Comitè general que designarà el nou director provisional del moviment. Un dirigent del partit ha fet les següents declaracions als informadors:

«Els efectes del nostre consigne: crear efervescència enviant els nostres manifestants per petits grups als bulevards. Els nostres parlamentaris s'hi uniran. Volem que es produïxin tantes detencions com sigui possible, però no per la violència.»

Aquesta nit, el partit rexista ha publicat un manifest protestant contra la detenció de Degrelle i afirmant que els rexistes romandran respectuosos amb la legalitat, la qual manifestació s'adiu molt poc amb llur conducta.

EL FRACAS DE LA MANIFESTACIÓ

Brussel·les, 25. — Hom considera que l'avortada manifestació rexista

d'abatre el feixisme. (Aplaudiments.)

Acaba dient que s'ha de mantenir la unitat per damunt de tot. Una llarga ovació subratlla les paraules de l'orador.

PERE HERRERA, PER LA C.N.T.

Finalme t paria Pere Herrera, representant del Comitè de presidència de l'acte junt amb Vidella.

Digue que l'acte que s'estava celebrant era la demostració de la necessitat d'haver arribat a la unitat d'acció de totes les organitzacions obreres, i que era una garantia que amb aquella actuació la guerra era guanyada.

«Calla —digué— celebrar aquest acte, i ens hem pogut convèncer que interpretàvem el sentiment de tots els obrers».

Això que s'ha pactat s'ha de complir d'una manera categòrica i precisa, i que tots posen en els nostres programes, la unitat dels Treballadors de tot el món, que fou contestat per tots els presents.

Una gran ovació acollí les paraules del company Herrera.

EL CONSOL DE LA U.R.S.S. DONA UN VISCA A LA UNIO DELS TREBALLADORS DEL MON

A continuació, el consol de Rússia, requerit per la multitud, des de la llotja que ocupava, adreça unes paraules de salutació que acabà amb un visca a la Unió dels Treballadors de tot el món, que fou contestat per tots els presents.

El consol de Rússia fou molt aplaudit.

La multitud entonà «Els fills del poble» i «La Internacional», i en acabar els cants foren donats visques a la C.N.T., U.G.T., F.A.I. i Partit Socialista, i es donà per acabat l'acte.

Venia or i ha estat detingut

La policia detingué Josep Matheu, el qual, sense fer cas del Decret d'expulsió, va fer un discurs a la plaça de la Generalitat, vengut entre barris.

L'element detingut passà als calabossos del Palau de Justícia, a disposició del jutjat de guàrdia.

Les columnes catalanes del sector d'Alcanyis han pres contacte amb les forces valencianes que asseixen Terol

Ha estat capturat a l'enemic nombrós material de guerra de procedència alemanya

COMUNICAT OFICIAL D'AHIR DEL DEPARTAMENT DE DEFENSA

SECTOR ALCANYIÇ I CASP:

Les columnes que operen al sector d'Alcanyis han enllaçat, mitjançant una operació magnífica, amb les forces de Terol, i ambdues forces s'han col·locat en les posicions més estratègiques del sector.

Al sector de Casp no hi ha hagut operacions.

SECTOR BUJARALÓZ: S'han registrat lleugers tiroteigs a les línies avançades, sense conseqüències.

SECTOR OSPA: Al front de Tardienta l'enemic ha atacat, protegit per l'aviació, i ha estat rebutjat una vegada més amb gran energia. Li hem fet presoners i li hem pres nombrós material de guerra de procedència alemanya.

Ala regió muntanyenca de la Serra de Guara, les nostres patrulles han sostingut un combat victoriós amb l'enemic, al qual hem sorpres, i li hem fet moltes baixes.

Sigueix la pressió de totes les forces als voltants d'Ospa.

L'aviació realitza vols magnífics i neteja totes les concentracions faccioses.

Ha estat ocupada la posició de Puig Lodron i recollit armament

Avui les nostres forces han ocupat la posició de Puig Lodron. Hem fet a l'enemic presoners del Terç i li hem pres armes i bombes de mà.

A la resta del front del sector d'Ospa han estat preses posicions que avancen lleugerament les nostres línies.

El partit socialista belga no ha pensat mai que Bèlgica torni a la neutralitat

"Ajudarem l'Espanya republicana", afirma Vanderveide

Brussel·les, 25. — El Congrés del partit socialista ha adoptat una ordre del dia fixant la seva política exterior, concebuda en els següents termes:

«El Congrés constata, en primer lloc, que mai no ha pensat Bèlgica tornar a la neutralitat. Segon, que la seva política és i ha d'ésser l'exclusió de totes les aliances militars, d'independència completa sense condicions ni restriccions polítiques, militars o econòmiques. Tampoc Bèlgica no ha d'abandonar la Societat

de Nacions. Amb la seva permanència a l'organisme ginebrí demostrarà la seva fidelitat al principi de la seguretat, col·lectiva i assistència mútua. Tots els compromisos de Bèlgica subsisteixen, sobretot el Tractat de Locarno. Els franco-belgues, que són la seva conseqüència.» Respecte a la situació política exterior el senyor Vanderveide ha dit que les perspectives internacionals són greus. «Els països que s'adheriren a l'acord de no intervenció en els as-

sumptes d'Espanya nauran d'examinar novament la situació i afegeix aquestes significatives paraules: «Mentre jo formi part del Govern belga, seré solidari de les seves decisions; però com a president d'un partit obrer declaro que l'ajut que prometrem a l'Espanya republicana, no constitueix una violació de les decisions d'embarcament d'armes i municions, i que podem enviar diners i robes als republicans d'Espanya.»

RADIO

RADIO BARCELONA

22'00. — Notícies des de la Conselleria de Defensa de Catalunya.

21'00. — Senyals horaris. — Notícies des de la Conselleria de Radiodifusió de Catalunya instal·lada al Palau de la Generalitat.

21'15. — Informacions des del Ministeri de la Guerra de Madrid. Cançons pel tenor Hipòlit Lázaro, en disc.

23'00. — Música de dansa. 24'00. — Fi de l'Emissió.

RADIO ASSOCIACIÓ

20'00. — Informacions des de la Conselleria de Defensa de la Generalitat.

20'30. — Servei d'informacions de R. A. C.

21'00. — Campanades horàries. — Informacions oficials des de la Comissaria de Radiodifusió. — Informacions oficials des de la Comissaria de Radiodifusió. — Informacions oficials des de la Comissaria de Radiodifusió.

TÀCTICA DEFENSIVA

«El Socialista» de Madrid publica el següent comentari del seu repòrter de guerra, V. Gutiérrez de Miguel:

«Pájaros negros vuelven a volar. Contábamos con ellos. El enemigo persiste en la táctica que ha seguido Tajó arriba de emplear sus aviones contra pueblitos indefensos, en los que sólo quedaban mujeres y niños. Sobre aquéllas y sobre éstos han venido satisfaciendo su sed de venganza, seguramente por constarles que los esclavos del campo se han puesto en pie, de una vez para siempre. La táctica piensan llevarla, por lo visto, hasta la capital de la República, sin último de sus apetencias bélicas, acaso porque suponen que en Madrid pueden cosechar el beneficio que buscan.

Madridenos, ese cometido es el que nos cumple hoy, quizás mañana. La fuerza de un ejército—decía Napoleón— en la defensa está en relación con su masa; en el ataque, con su velocidad. Mientras no nos sea dada la consigna de avanzar, que no se puede hacer esperar, seamos todos masa ante Madrid. Ya no se puede perder ni un milímetro más de terreno, si no queremos que los efectos de la guerra lleguen más directamente a los seres que nos son más caros. Salvado el trance, que no es de ningún modo irreparable, la contienda cambiará de cariz rápidamente.

Hemos perdido terreno. Pero más cerca estuvo de Petrogrado el ejército blanco y fue derrotado. Retroceder de manera inteligente tiene precedentes gloriosos. La retirada sobre el Marne dio a Francia la victoria. Retroceder para hacer el vacío al adversario redujo en Rusia a la impotencia al vencedor de Austertitz.

Y mientras llega la gran hora, codo con codo, el fusil contra el hombro y la mirada en el frente... ¡Y no pasarán!

Aunque nos manche a diario el cielo de otoño con sus pájaros negros cargados de malas intenciones.

Serenidad y temple al presente, decisión en un futuro próximo, y ¡ay de ellos!»

U. G. T., C. N. T., F. A. I., P. S. U., a la Monumental

(Ve de la pàgina 8)

ma de Mallorca i digué que era com un punyal feixista que ens amenaçava constantment.

El Consell de la Generalitat —continua dient— ha completat l'acord de mobilització, amb un altre acord, disposant la recollida d'armes a la reraguarda. El Consell, interpretant d'una manera lleial el sentiment de tots, ha acordat concentrar a les seves mans totes les armes llargues que hi ha a Catalunya. (Ovació.) Sabem prou que cap treballador consentirà no oposar la més petita resistència a la petició del Consell, que es feta esperonant per necessitats d'urgència. De la lleialtat i rapidesa amb que es doni compliment a aquesta ordre, en pot dependre la victòria o la derrota. Cal que tots us feu càrrec de la situació actual i perquè el Consell prengué aquest important acord. Si llurreu aquestes armes al Consell, aquest pot respondre als perills que pugnin restar ben fixat que la responsabilitat d'aquells que no hagin volgut escoltar aquesta veu d'alerta, no obel·lit l'ordre de la Generalitat, serà única i exclusivament per a ells. Aquest acord respon a les necessitats urgents de l'hora que vivim.

Digué que després de la unitat no hi podia haver cap recel entre els treballadors i, que per tant, la recollida de les armes es faria fàcilment.

Afegeix que les darreres reunions del Consell de la Generalitat seran qualificades d'històriques.

Expressa que durant aquestes reunions fou aprovat el decret de coactivització de votes aquelles indústries i comerços que tingui empleats més de cent obrers, així com l'estructuració econòmica del país d'acord amb les necessitats econòmiques de la guerra.

—Nosaltres, pot dir el Consell de la Generalitat, organitzem la guerra i també la revolució, i aquesta marxa moguda per les dues aspiracions essencials de la massa. (Ovació.)

Hom arriba—continua dient— a coses definitives. Hi haurà un ritme revolucionari, comptem amb militans per atacar, però cal que tots des d'ara, preveiem les maniobres de l'enemic, que des del 19 de juliol s'ha filtrat als nostres rengles. Sovint les nostres patrulles detenen militars retirats i feixistes coneguts, que porten el carnet de la U.G.T. o de la C.N.T. Aquesta agents provocadors fan una tasca de sabotatge. Abans de fer-se d'una unió sindical treballaven per a impossibilitar-la, i ara actuen amb el desig de destruir-la o fer-la infeccionada. Uns i altres hem de saber veure aquestes perills. Al front s'han filtrat espies dels feixistes. Quan són descoberts hom els afusella. A la reraguarda, quan descobrim un agent provocador que vol destruir aquesta unitat o fer-la infeccionada, cal també que l'afusellem. (Gran ovació.)

Feu recordar l'ajut que ens dona Rússia i Mèxic i els obrers de la majoria dels països, i digué que calia oferir-los una victòria per tal de no defraudar-los.

Si entre tots, companya de la U. G. T., C.N.T., F.A.I. i P.S.U., estroquem les files i imprimim el mateix ritme als nostres cors i als nostres cervells, la victòria és segur que és nostra, i el feixisme no passarà. Salut.

Una formidable ovació acollí el final del discurs del senyor Comorera.

MARIAN R. VAZQUEZ, PER LA C.N.T.

Fa ús de la paraula a continuació Marian Rodríguez i Vázquez, per la C.N.T.

Comença dient que el gran èxit emocional actiu que estan celebrant és un fet natural i lògic que havia

de produir-se.

Diu que sense aquesta fusió de totes les organitzacions del proletariat català, ni el triomf ni la transformació social no serien possibles.

En tinguérem un exemple amb la unió dels heroics treballadors asturians l'octubre del 34.

Aquesta idea s'inicià el gener del 1935, en un Congrés de la C.N.T. De llavors ençà han passat moltes coses. El 19 de juliol ens donarem compte que tots, sense recordar les diferències del dia anterior, únicament teníem un objectiu: vèncer l'enemic comú.

Es parlà també de l'importància d'aquesta idea històrica, ha arribat el moment que els dirigents de les diverses sindicals s'han donat compte que aquells unit a les barricades havia de concretar-se en determinacions que ens obliguessin a complir determinats compromisos. Aquest acte significava que ens comprometem a complir-los. (Ovació.)

Diu a continuació que cal que es realitzi la mobilització general acordada pel Consell de la Generalitat, per tal que les nostres forces combatives siguin eficaces.

Es parlà també de la intensificació de la jornada de treball, i que si al front el combatent no mira les hores de lluita, a la reraguarda cal també saber sacrificar-se.

S'ha de treballar, no solament quaranta hores, sinó les que calgui. (Grans aplaudiments.)

Diu que cal, no solament l'ajuda moral del proletariat mundial, sinó que demana la material. L'emociona la presència dels representants de dos països amics que han tingut la valentia de trencar l'abstrucció i còmica posició de la neutralitat.

Afirma que Catalunya assenyala el guió que ha de seguir el proletariat de tot Espanya. Aquesta decisió dels organismes sindicals de Catalunya, l'han de seguir a la resta d'Espanya i realitzar d'aquesta manera la conjunció d'esforços per tal

Accidents del Treball en la Indústria i l'Agricultura
INCENDIS
VIDA

Mutua General de Seguros

VINT-I-NOU ANYS D'ACTUACIÓ SOCIAL

Balmes, 17 i 19

Telèfon 20755

COMITE DE CONTROL OBREK QUE VEI LLA PELS INTERESSOS OBRERS

Cent Delegacions i Sucursals a CATALUNYA
GIRONA: Rambla de la Llibertat, 23
TARRAGONA: Avinguda de la República, 77
LLEIDA: Avinguda de la República, 24

Com ha contribuït Zane Grey a la "creació" de nombroses estrelles

Entre les cintes que ens pinten les apassionants aventures dels herois de les praderies americanes, un bon nombre de les més notables s'han basat en novel·les originals dels coneguts escriptors Zane Grey i amb ells han adquirit fama i fortuna moltes de les lluminàries del lloc. Per aquest motiu es pot assegurar que, malgrat de no haver dirigit una pel·lícula en la seva vida, Zane Grey no té competidor com a "creador" d'estrelles.

La Paramount ha traslladat al cel·luloid més de trenta novel·les del dit autor.

Les primeres foren fetes el 1923. Bobé Daniels, Ernest Torrence i Noah Berry eren les estrelles de "Herencia del desert"; Richard Dix, Lois Wilson i Marjorie Daw aparegueren en "Call of the Canyon" (La crida del Canyon); i Dix, Lois Wilson i Noah Berry col·laboraren en "To the Last Man" (Fins a l'últim home).

Entre els actors i actrius coneguts que a partir d'aquella època figuraren en adaptacions de les novel·les de Grey podem anomenar Gary Cooper, que en l'actualitat actua de primer actor en "Desig" amb Marlene Dietrich; Richard Arlen, Jack Holt, Antonio Moreno, Warner Baxter, Warner Oland, William Powell, John Boles, Wallace Berry, Neil Hamilton, Douglas Fairbanks, Jr.; Roscoe Karns, Phillips Holmes, Kent Taylor, Harry Carey, Evelyn Brent, Mary Brian, Raymond Hatton, Billie Dove, Stuart Erwin, Fay Wray, Sally Blane, Lona André, Gail Patrick, Helen Chadwick, Georgia Holt, Betty Bronson, Thelma Todd, Nanette Carroll, Olga Baclanova, Jean

Arthur, Lili Damita, Cary Grant, Randolph Scott, John Halliday, Esther Ralston, Jack La Rue, Kathleen Burke, Katherine De Mille i Larry Crabbe.

En aquests moments s'està filmant "Or del desert" (Desert Gold) amb Larry Rabbé, Marsha Hunt, Tom Keene, Robert Cummings, Glenn Erikson, Raymond Hatton i Monte Blue en el repartiment.

La llista anterior no inclou totes les estrelles que han interpretat personatges de les novel·les del dit autor. Moltes d'elles aparegueren en papers tan insignificants que ningú no es preocupà d'anotar-los noms.

James Hogan, director d'"Or del desert", ens dona una explicació de l'èxit d'aquestes pel·lícules.

"No fa molt", diu Hogan — passava per davant d'un cinema que anunciava una pel·lícula de cavallistes. Vaig entrar en aquell local i estava ple de nòis que cridaven i aplaudien totes les escenes de la pel·lícula, malgrat d'ésser bastant dolenta.

Es lògic de suposar que l'entusiasme d'aquell públic juvenil hauria estat molt més gran si la pel·lícula n'hagués estat una de les de Zane Grey, amb els seus excel·lents actors i curiosa interpretació. Els infants representen una part important del públic que assisteix als cinemes i els seus pares els porten amb gust a veure les pel·lícules de Zane Grey perquè, a més que llurs arguments són irreprotxables, quant a moralitat, són suficientment interessants per a divertir igualment les persones majors. Heus aquí el motiu perquè aquestes pel·lícules gaudeixin del més nombros dels públics.

INSTRUCCIONS

Asseguts davant la cambra veiem DOLORS COSTELLO i GEORGE RAFT, estrelles del film Paramount "Te va, si la vols" (Yours for the asking), escoltant les darreres instruccions del director, Alexander Hall, mentre el fotògraf, Teodor Sparkuhl, espera ordres per a rodar...

Uns pous assegurats en un milió de dòlars

Tots sabem que Fred Astaire és el ballari perfecte. Els seus pous estan assegurats en un milió de dòlars. Els contractes pletins davant el gran actor que no pot multiplicar-se per a poder acceptar-los o almenys atendre'ls tots. Fred Astaire és, des del començament de la seva carrera artística, el ballari perfecte, l'astre predilecte de la marca Ràdio. Fred

Astaire fins ara s'ha negat a pertànyer a cap altra companyia, ha protestat de tot canvi en la seva carrera artística.

Fa poc va renovar el seu contracte amb la Ràdio per cinc anys, sempre actuant amb l'adorable Ginger Rogers, primera estrella i ballarina de la dita marca gloriosa.

Aquesta renovació de contracte fou efectuada després del rodatge de la magnífica cinta arrevistada musical perfecta de la cinematografia "Seguim la flota", que amb Harriet Hilliard i Randolph Scott interpreten els dos colossos de la dansa i del lloc, Ginger Rogers i Fred Astaire, que, naturalment, pertanyen a la Ràdio.

PELICULES

Els elegits de la sort

Hal Wallis, el cap del Departament de producció de l'Estudi dels germans Warner, féu el gest de posar bola de cristall en què, al dir dels clarividents, es veuen desfilars les escenes del futur; i, mirant breument cap al centre de tan clar i limpid

panorama, féu un gest de sorpresa, un altre d'admiració i, girant-se envers mi, digué:

—He vist el suficient per a fer les meves prediccions!

Ansiosament ens apropàrem més a ell, que continuà dient:

—L'any actual serà de gran prosperitat per a la nostra indústria cinematogràfica, cosa que haurà de portar felicitat i fortuna material almenys a una dotzena dels nostres artistes. Vós ja sabeu que la sort solament ens fa favorables quan somiem alguna cosa que constitueix un gran anhel i arribem a aconseguir allò que volem amb esforç i decisió; per això a aquests artistes que han posat la seva ànima a realitzar els seus ideis, les fides bones els han tocat amb la varietat de la fortuna i avia seran elevats al regne de les estrelles.

Va dir-nos que, entre les actrius elegides, hi ha Jean Muir, Anita Louise, Olivia d'Havilland, Patricia Ellis, June Travis, Marie Wilson, Beverly Roberts, totes novícies gairebé en aquest art. Entre els actors: Errol Flynn, al qual el públic, per la seva pròpia voluntat, ha consagrat com a estrella després de veure'n un drama intensíssim, titulat en anglès "Ceiling zero" i es convencereu que ella posseeix atractius, talent i bel·lesa suficients per a brillar com estrella de primera magnitud.

Les dues més noves a l'Estudi són Marie Wilson, una rossa-plaqui que és genial comediant i que balla molt bé, i Beverly Roberts, que apareixerà com a protagonista en la pròxima obra d'Al Johnson.

EL QUE SIGNIFICA UN NOM

Què hi ha en un nom? Absolutament tot, diu Hollywood, ja que van esser els grans noms els que feren el cinema i els grans noms els que el mantenen en el seu elevat lloc.

Fa temps, molts anys, en els dies més gloriosos del cinema mut, existia l'axioma que qualsevol film que portés el nom de David Wark Griffith era senzillament excel·lent. Amb realitzacions com "El naixement d'una nació", "Intolerància" i "Orfes de la tempesta" el nom de Griffith havia adquirit una preponderància tan gran que amb el sol anunci d'un film seu era suficient per a engrandir el públic i quan les estrelles tenien lloc els espectadors es comptaven a milers. Adhuc la gent menys adepta a l'art de les ombres llargues s'anava a admirar l'art de Griffith.

Avui sembla com si el director més destacat sigui Frank Capra. Els seus admiradors —i formen una legió més nombrosa que la dels addictes a les més populars estrelles del cinema— fan remarcar orgullosament les produccions del formidable director de "Síncopa", "Dama per un dia", "Estrictament confidencial" i la seva darrera obra "El secret de viures".

En aquest darrer film Frank Capra ha aconseguit aconseguir a si mateix en realitzar quelcom tan essencialment cinematogràfic, tan humà, tan viu i real, que ha fet un film que és digne d'ésser vist moltes vegades. "El secret de viures" posseeix una sèrie de personatges que semblen secundaris, però que en un moment donat copen tota l'atenció de l'espectador; uns escenes d'una sensibilitat normal i uns gagges humorístics, unes observacions iròniques i agudes, que justifiquen molt plenament els èxits obtinguts a Nord-Amèrica, Anglaterra i França.

I és que el nom de Frank Capra representa la certesa absoluta que les seves realitzacions posseeixen qualitat, una mica difícil de descriure, que arriba molt ençà de l'esperit de l'espectador, tingui aquest o no una gran intel·ligència, puix que, sobretot, Capra té una enorme sensibilitat, un sentit altament humà, que en ésser traduït en imatges dona com a resultat produccions de superior qualitat.

La seva darrera pel·lícula "El secret de viures", interpretada per Gary Cooper, Jean Arthur, Douglas Dumbrille, Raymond Walburn, Lionel Stander i H. B. Warner, està presentada per la Columbia avui, dilluns, al Col·leum.

En aquest moment s'està filmant "Or del desert" (Desert Gold) amb Larry Rabbé, Marsha Hunt, Tom Keene, Robert Cummings, Glenn Erikson, Raymond Hatton i Monte Blue en el repartiment.

La llista anterior no inclou totes les estrelles que han interpretat personatges de les novel·les del dit autor. Moltes d'elles aparegueren en papers tan insignificants que ningú no es preocupà d'anotar-los noms.

Madrid està en peu de guerra!

Diversos trens plens d'antifeixistes sortiren ahir cap als fronts per tal de treballar a les obres de fortificació

Madrid, 26.—Durant les primeres hores d'ahir, van recórrer els carrers nòrdides manifestacions demostratives de l'enorme i abrandat esperit bèl·lic que anima el proletariat madrileny.

Els sindicats madrilenys van posar a l'ordre d'instrucció militar donada fa diversos dies. Algun passeig oferí l'aspecte d'un important centre militar. Més de deu mil ciutadans s'exercitaven en la manipulació de les armes i en els altres ensenyaments militars considerats imprescindibles pel comandament.

Així mateix els trens van sortir plens d'antifeixistes cap als llocs assenyalats d'antuvi per a les obres de fortificació. Fou tanta la gornació que va acudir-hi, que calgué organitzar la feina de manera que tots poguessin fer un treball, puix que no hi havia eines per a tothom.

A la nit, en tornar d'aquests treballs, s'organitzaren diverses manifestacions que van recórrer els carrers més cèntrics, amb profusió de banderes. Algunes d'aquestes manifestacions portaven adhuc bandes de música i atavues que recollien composicions proletàries. El públic que hi havia a les grans avingudes aplaudí aquests detensors de Madrid i en alguns moments es barrejà amb els que componien les manifestacions i els ajudà a portar les eines.

mirador discret

Una brillant interpretació pianística de Juli Pons

El segon recital organitzat pel Comitè Econòmic del Teatre tingué lloc ahir al matí al Teatre Barce-lona. Com ja havíem anunciat anteriorment, el recital fou de Juli Pons, possessor d'un mecanisme perfecte, d'una tècnica i un gust depurat i d'un so potent i ensens forçagradós.

El programa estava integrat per unes quantes obres cims de la literatura pianística, entre elles la "Sonata Op. 10, No. 3" de Beethoven, una de les més colpidores i emotives del colós de Bonn, que digué d'una manera perfecta, sense cap personal virtuosisme.

Allà, però, en ens plagué més aquest notable interpret fou en les cinc obres de Frederic Chopin: "Prélude, Marche funèbre, Etude (revolucionaria), Masurca i Polonesa, la gran Polonesa en do bemoll, tan coneguda i popular.

El temperament de Juli Pons tro-

ba en Chopin el mestre que més s'adui a ell. No és, doncs, estrany que fos en aquesta part del recital on recollís més aplaudiments.

Finalment executà diverses obres llires, d'algunes de les quals ell era autor, de caràcter popular, ben interessants, que mostraren el bon gust i la delicadesa de Pons.

Davant els aplaudiments, el notable pianista hagué de saludar diverses vegades i afegir altres obres al programa.

Abans del recital l'escriptor Amichals dissertà sobre les figures revolucionàries de la música. La sala estava totalment ocupada per un públic entusiasta i fidel als concerts.

CATALANS A PARIS

Jaume Miravittles ha parlat a la Casa de la Cultura

El proletariat i la intel·lectualitat francesa han acollit fraternalment els catalans que actualment es troben a París, i han organitzat a honor d'ells una important recepció a la Casa de la Cultura.

La delegació catalana era molt nombrosa, i entre ella hi havia Jaume Miravittles, comissari de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, i altres companys que prengueren part en el grandis mltng del Velódrom d'Hiwom.

Assistiren a la recepció: Sert, Picasso, Paul Vallant Couturier, Charles Vludrac, André Janson, F. Jourdain, Jean Guhenno, Ilya Ehrenburg, Tristan Tzara, Jean Lurcat, Georg, Jean Cassou, André Wurm-

ser, Paul Chauveau, Léon Moussinac, Georges Besson, Georges Pille-mont, Hennert, André Ullmann, Raymond Dyer, René Play, Pierre Parnat, De la Torre.

Paul Vallant Couturier donà la benvinguda als catalans i expressà la solidaritat de la Casa de la Cultura amb els heroics combatents de Catalunya.

Jaume Miravittles subratllà la posició de la intel·lectualitat espanyola, que està netament al costat dels antifeixistes.

L'acte transcórrgué en la més sincera germanor, contribuí a establir un lligam amb els intel·lectuals de la veïna República.

La intel·lectualitat davant l'afusellament de García Lorca

Amb data 20 del corrent, "L'Oeuvre" publica un enèrgic telegrama de protesta que adreça a l'ex-generat Cabanellas amb motiu de l'afusellament de García Lorca, la intel·lectualitat argentina.

"El jove poeta Federico García Lorca acaba d'ésser assassinat a Andalusia per homes que estan sota les vostres ordres.

Ignorem si els assassins són soldats marroquins o mercenaris internacionals. El que sí sabem és que a l'ombra de la vostra bandera s'ha extingit per sempre una de les veus més pures i nobles de la nova Espanya.

Aquest assassinat ha tacat les armes dels vostres segaques. Protestem en nom de la cultura i de la civilització.

Entre altres, figuren les signatures d'Anibal Ponce, José Parigola i Faustino Jorge.

Ens imaginem la impressió totalment nul·la que aquest enèrgic telegrama haurà produït al tristament cèlebre cap carlí. La seva mentalitat, incapaç de distingir entre un poeta excel·l i la vulgaritat d'un xerraire del tipus García Sanchis, el posa a cobert de tota responsabilitat conscient.

García Lorca aparegué en la poesia espanyola en moments de notoria decadència. S'inspirà en el poble i cantà les seves tristesses i els seus costums. Els seus versos són diàctrics del més pur realisme, inspirats pel sofriment dels pobres andalusos. Sentí com ningú la tragèdia dels desgraciats i cantà i plorà amb ells, i posà per damunt de tot la noblesa de la seva ànima que fa vibrar les fibres espirituals més profundes.

Vivia per al poble i això els reaccionaris feixistes no li ho han perdonat mai, i l'odi que li tenien els ha portat a assassinar el poeta sense que per les seves entranyes obertes els hagi passat el més lleu remordiment.

García Lorca cantà la seva Andalusia com hauria cantat els altres pobles d'Espanya. El seu temperament s'exaltava per tot aquell que sofria sobre el nostre sol.

Per l'ordre freda que el féu caure per sempre desaparegué l'home, però ha quedat la seva obra, que és immorttal, i aquesta no l'han desfet ni la desfaran les baixes fratricides dels esbirros de Cabanellas i Franco.

La seva sang quedà impregnada en la terra andalusina i aquest pòstum homenatge fou l'ofrena que el gran poeta va dedicar a la seva terra en deixar aquest món de misèries.

EL POBLE, PER L'ANTIFEIXISME!

RELACIO DELS DONATIS INGRESSATS A LA CONSELLERIA DE DEFENSA

Roscoe anterior, 5.720.683'80 ptes.

—Francès: Cuxas, 25 ptes; Font Gabriel, 100; Comitè de Control i Obrers de la casa "Fill Oriol", 100; Inspecció Provincial de Primera Ensenyansa, per mitjà de J. Xaubi, 247'85; Obrers de Pobla d'Artes, jornal 6 d'octubre (U. O. T.), 1.761'35; Obrers casa Joan Mami, U.G.T., 333'40; Sindicat de Fotografia i Offset, U.G.T., 2.500; Societat "El Progreso", Martorell, d'un festival, C.N.T.-P.A.I., 521'20; Joan Sibera, 20; Obrers casa Abella i Ginesta, jornal 6 d'octubre, 277'30; Orquestrina Montecarlo, pessetes 59'50; Veïns de Riella Vídua, 1.857'75; Habitat, Comissari d'Ordre Públic, producció d'una recepta, 13.440'00; Personal Unió Metal·lúrgica, jornal 6 d'octubre, 767; Casa Muison Germaine, 70'05; Joan Casall, 25; Productes festivals, Sindicat Unió Fabril i Tèxtil, 196'50; Obrers tubistes casa Volart, 850'05; Fonedors de tipus, 134; Obrers Hispano-Suissa, 7.447'40; Companya marcantils Hispano-Suissa, 500'30; Car-

me Alguenza, 5; Fe Munio, 3; Maria Pelajo, 5; Anna Jacó, 5; Rosa Crespo, 5; Treballadors casa Martori, 40'50; Personal de la casa Sabata i Obach, C.N.T. i U.G.T. (seu lliurament), 196; Obrers casa Bonet, 19; Id. de l'Acadèmia, 28'35; Idem casa Miquel Picas, pessetes 36'20; Id. id. Gràfiques Boves, S. A., 33'95; Id. id. Vda. Joan Costa, 18; Idem id. Manufactures Reunides, 24'75; Id. id. casa Mirel, 35; Idem Hispano - Americana, 59'30; Idem casa Arcadi Rovirala, 750; N.A.G.S.A., 44; Gràfiques Gost, 40'15; Ferran Voltes, 8'50; B. Sirvoul, S. A., 40; Obrers casa "El Intercomú", S. A., 19; Id. id. Calve, 50; S.A.D.A.G., 90; Obrers casa Salvador Editors, 260'30; Id. id. Enquadradora Moderna, 23'85; Ramon Plana, 30; Obrers casa Ekoreciana, 127'35; Obrers casa Seclaiol General de Publicacions, 91'50; Rafaela Guillamut, 2; Joan Carbonell, 5; Teodor Orzu, 15; Josep López, 4; Antoni Cubota, 8; Obrers i casa Pascual, 50'00; Obrers

Demà, assemblea del Sindicat de Dibuxants, Pintors i Escultors (C.N.T.)

Són convocats tots els artistes dibuxants, pintors i escultors afiliats a aquest Sindicat a l'assemblea que tindrà lloc demà, a les set del vespre, al local del Pasadís de Pl i Margall, 35, per a tractar, entre altres assumptes, de la necessitat de formar el Sindicat Unió de Dibuxants, Pintors i Escultors.

Col·laborat, 6'10; Comitè de Dosrius, 307'50; Obrers Fàbrica Aprestos Reunides, S. A., U. G. T., 605'80; Dibuxants, 63; Obrers Fàbrica Nacional de Làmpares Elèctriques, 121; Obrers de la casa Josep Rande, 120; Escola de Declamació de M. Rojas, de Sant Lluís de Llobregat, 290'00; Comandància de Carabiners de Barcelona, 5.120; Joventuts de la Cooperativa Fraternitat, 59'10; Obrers Fàbrica calçats Busquets Rosell, 26'50; Personal Bodegues Bilbaines, 150'95; Comitè de Fatarella (Tarragona), 673'15; Grup de peons (6 de la primera Secció de Vil·lafranca del Penedès), 49'50; Obrers casa R. A. Castells, 398'50; Un soci del Centre Republicà d'Esquerra de Vil·lafranca, 1.090; Altres socis del mateix Centre, 23'65; Casal Itària, 84; Obrers casa Trinxet, 188; Automòbil Saló, 64'50; Federació Alumnes i ex-alumnes de l'Escola Treball, 72; Obrers casa Font Campabadal, 167; Grup ciclista Milkey, 25; Obrers fàbrica de calçats Busquets Rosell, 179'50; Obrers casa Eduard Baptista Alemtorri, 91'50; Comitè de Milícies de Torrelles de Llobregat, 489'40; Obrers de la casa R. A. Castells, 73; Zaida Gómez, 2'90; Lluís Batlló, 2; X. K., 5; Marina Buela, 2; Encarnació Porillo, 5; Carme Bilot, 2; Joan Roixac, 5; Roman Gil, 50; Angelus Galindo, 5; Joaquim Farré, 5; Maria Boledó, 5; Isidre Sal Naya, 50; Jesús Subies, 6; Margarida Sanjaou, 5; Candel Ros, 5; Maria Navarro, 10; Feliciano Villa, 10; Alecia Montaner, 20; Victòria Santjó, 5; Centre Recreatiu "Eduana", 128'80; Treballadors de la casa L. Maria i Esterari, 131'50; Tintorers de robes usades, 3.869'65; Carier de

BLENNORRAGIA

Un producto nuevo DAGONAR 2, de efectos asombrosos.

Infecciones de los riñones, vejiga, prostatitis, cistitis, etc.

Los médicos saben que después del descubrimiento de DAGONAR 2, nuevo antiséptico urinario 1400 veces más potente que el fenol, todos los otros tratamientos son ridículos al lado de este nuevo producto. DAGONAR 2 es infalible, completamente inodoro, discreto (píldoras), previene y cura en menos de 8 días, sin inyecciones, sin lavajes. Tratamiento siempre gratuito para los médicos y clínicas. Caja 8,90 ptes. Toda farmacia. Rembolso, 9,10 ptes. Laboratorio Urdel, 280, Consejo Cuatro - Barcelona.

8 DIAS

Suma i seguretat... 5.755.086,10 ptes.

Homenatge del P.O.U.M. a Maurín

**"Cal anar a col·lectivitzar les terres dels latifundistes i respectar la petita propietat agrària..."
digué el conseller Andreu Nin**

El P.O.U.M. va celebrar ahir el miler d'homenatge a Joaquim Maurín i que, ensems, va servir perquè el partit manifestés la seva posició política en el moment actual.

El Gran Price va registrar un ple complet.

A l'escenari, al centre d'una gran bandera del P.O.U.M., hi havia un gran retrat de Joaquim Maurín. A la sala, figuraven profusió de banderes i paucetes de les entitats locals i foranes del P.O.U.M. L'acte fou retransmes per ràdio.

Obri l'acte Josep Martí, del Comitè Local del P.O.U.M. El segon en l'ús de la paraula el company Solano, en nom de la Joventut Comunista Ibèrica.

Propugna la unitat de tota la joventut treballadora per a guanyar la guerra i vencer el feixisme.

Es refereix a la situació de Madrid, que — diu — no és pas tan greu com creuen alguns. Afirma que Madrid no serà la tomba del feixisme, sinó que el feixisme serà derrotat molt lluny de Madrid. La capital de la República està en peu de guerra. Els obrers de Madrid no fugen ni deserten. Els que marxen són uns covards enemics de la revolució.

Solano acaba el seu parlament dient uns mots emocionants a la personalitat de Maurín, assassinat a Galícia pels facciosos.

Fou molt aplaudit. Tot seguit el company Solano va llegir diverses adhesions a l'acte.

Parla a continuació el comissari polític de la segona columna del P.O.U.M. al front d'Ossa, Jordi Arquer.

Comença atacant certs elements que foren baixa del P.O.U.M. per a afiliar-se a altres organitzacions obreres. Els qualifica de reformistes i afirma que no n'ha trobat cap d'ells al front de batalla.

Diu que cal ésser intransigent i no tenir compassió al ésser que volen edificar, damunt les runes de la societat que s'esfondra, un món nou a mitges dels treballadors. Relata diversos episodis emocionants de la lluita als fronts de combat, en els quals s'ha posat de relleu l'heroisme indescriptible dels nostres milicians.

Els que moren al camp de batalla no donen la seva vida per tornar l'endemà de la victòria a una República democràtica. L'única democràcia que hi haurà després serà una autèntica democràcia obrera, amb exclusió de tot representant de la burgesia. Per això — seguit dient — cal que la C.N.T. i la U.G.T. vagin en compte amb aquests elements d'al·luvi que s'han infiltrat a les seves files i que poden demà convertir-se en fre de la revolució socialista.

Com pot explicar-se, si no, que no estigui ja socialitzada tota l'economia catalana?

Amb el resultat d'aquesta guerra es venia al nostre país l'element del món. I ningú no està autoritzat — senyor Blum — a parlar de neutralitat en nom del socialisme. L'home que diu ésser marxista no pot ésser socialista.

Acaba dedicant unes sentides paraules a la memòria de Maurín, del qual digué que fou el gran orientador del nostre moviment proletari que seguia la via dels signes del marxisme revolucionari.

Jordi Arquer fou llargament aplaudit.

Finalment s'adreça a la multitud el conseller de Justícia de la Generalitat, Andreu Nin.

Es referí, en primer terme, a les crítiques que s'havien adreçat al P.O.U.M. per l'orientació política que havia seguit amb interioritat a la guerra civil i digué que la veritable política revolucionària no és la del menor esforç, sinó la de preveure l'avenir i adaptar-hi la política obrera.

Els seus mots donat la ràpida recordació l'entusiasme que va desvetllar la formació del Front Popular. Ja aleshores nosaltres deiem que la lluita estava plantejada entre el socialisme i el capitalisme, i no entre el feixisme i la democràcia burgesa, com preconitzava el Front Popular. Jo afirmo — seguit dient Andreu Nin — que els homes del Front Popular són els principals responsables de la guerra civil que s'ha desencadenat a Espanya.

En aquesta lluita s'estan debatent els destins dels treballadors internacionals i la civilització humana. És així com no hi ha també la humanitat internacional ajudant, com ho fan Alemanya, Itàlia i Portugal, els militars feixistes.

Si la guerra civil espanyola hagués de desenvolupar-se en una República del senyor Azàna, poc és important això als països feixistes. Ells ajuden el feixisme nacional perquè saben que si els treballadors triomfen, serà instaurada una República socialista que seria l'inici de la revolució de proletariat internacional.

Andreu Nin censura durament l'actitud de Franco i afirma que la burgesia democràtica francesa preferiria el triomf de Franco a la victòria de la classe treballadora. Ho preferiria, perquè si Franco és vençut la victòria de la classe treballadora espanyola comportaria la dels obrers francesos i la dels obrers de tot el món.

Elogia abundantment l'actitud decidida de la U.R.S.S. en posar-se solament al costat de la República espanyola.

Tenint diversos problemes polítics a resoldre — atorgar l'ordre —, tenim a Espanya un Govern que no és el de la victòria ni el de la revolució. La classe treballadora espanyola no pot tenir un Govern que vol tancar-nos l'entrada de la victòria i entene els parels estrets d'una República democràtica. Necessitem un Govern fort, un Govern obrer i aquest Govern no pot ésser constituït avui sense una intervenció preborda de la C.N.T. i el P.O.U.M.

La qüestió del règim futur no s'haurà de decidir per les urnes, sinó que s'haurà decidit ja amb les armes a la mà. I si ha de venir una consulta democràtica serà la de les masses treballadores — les úniques que tindran dret polític — les que hauran d'escollir els seus òrgans i els seus homes directius.

A Catalunya, el P.O.U.M. accepta l'ordre d'un Govern de coalició perquè era un factor progressiu i perquè feren acceptades les condicions que establiríem: que hi hagués l'obra obrera i que es fes una declaració d'orientacions socialistes. Com el Govern per a servir els interessos dels obrers, el vingués un Govern en què la nostra permanència — una signat — una concessió a la classe de la democràcia

El P.O.U.M. va celebrar ahir el miler d'homenatge a Joaquim Maurín i que, ensems, va servir perquè el partit manifestés la seva posició política en el moment actual.

El Gran Price va registrar un ple complet.

A l'escenari, al centre d'una gran bandera del P.O.U.M., hi havia un gran retrat de Joaquim Maurín. A la sala, figuraven profusió de banderes i paucetes de les entitats locals i foranes del P.O.U.M. L'acte fou retransmes per ràdio.

Obri l'acte Josep Martí, del Comitè Local del P.O.U.M. El segon en l'ús de la paraula el company Solano, en nom de la Joventut Comunista Ibèrica.

Propugna la unitat de tota la joventut treballadora per a guanyar la guerra i vencer el feixisme.

Es refereix a la situació de Madrid, que — diu — no és pas tan greu com creuen alguns. Afirma que Madrid no serà la tomba del feixisme, sinó que el feixisme serà derrotat molt lluny de Madrid. La capital de la República està en peu de guerra. Els obrers de Madrid no fugen ni deserten. Els que marxen són uns covards enemics de la revolució.

Solano acaba el seu parlament dient uns mots emocionants a la personalitat de Maurín, assassinat a Galícia pels facciosos.

Fou molt aplaudit. Tot seguit el company Solano va llegir diverses adhesions a l'acte.

Parla a continuació el comissari polític de la segona columna del P.O.U.M. al front d'Ossa, Jordi Arquer.

Comença atacant certs elements que foren baixa del P.O.U.M. per a afiliar-se a altres organitzacions obreres. Els qualifica de reformistes i afirma que no n'ha trobat cap d'ells al front de batalla.

Diu que cal ésser intransigent i no tenir compassió al ésser que volen edificar, damunt les runes de la societat que s'esfondra, un món nou a mitges dels treballadors. Relata diversos episodis emocionants de la lluita als fronts de combat, en els quals s'ha posat de relleu l'heroisme indescriptible dels nostres milicians.

Els que moren al camp de batalla no donen la seva vida per tornar l'endemà de la victòria a una República democràtica. L'única democràcia que hi haurà després serà una autèntica democràcia obrera, amb exclusió de tot representant de la burgesia. Per això — seguit dient — cal que la C.N.T. i la U.G.T. vagin en compte amb aquests elements d'al·luvi que s'han infiltrat a les seves files i que poden demà convertir-se en fre de la revolució socialista.

Com pot explicar-se, si no, que no estigui ja socialitzada tota l'economia catalana?

Amb el resultat d'aquesta guerra es venia al nostre país l'element del món. I ningú no està autoritzat — senyor Blum — a parlar de neutralitat en nom del socialisme. L'home que diu ésser marxista no pot ésser socialista.

Acaba dedicant unes sentides paraules a la memòria de Maurín, del qual digué que fou el gran orientador del nostre moviment proletari que seguia la via dels signes del marxisme revolucionari.

Jordi Arquer fou llargament aplaudit.

Finalment s'adreça a la multitud el conseller de Justícia de la Generalitat, Andreu Nin.

Es referí, en primer terme, a les crítiques que s'havien adreçat al P.O.U.M. per l'orientació política que havia seguit amb interioritat a la guerra civil i digué que la veritable política revolucionària no és la del menor esforç, sinó la de preveure l'avenir i adaptar-hi la política obrera.

Els seus mots donat la ràpida recordació l'entusiasme que va desvetllar la formació del Front Popular. Ja aleshores nosaltres deiem que la lluita estava plantejada entre el socialisme i el capitalisme, i no entre el feixisme i la democràcia burgesa, com preconitzava el Front Popular. Jo afirmo — seguit dient Andreu Nin — que els homes del Front Popular són els principals responsables de la guerra civil que s'ha desencadenat a Espanya.

En aquesta lluita s'estan debatent els destins dels treballadors internacionals i la civilització humana. És així com no hi ha també la humanitat internacional ajudant, com ho fan Alemanya, Itàlia i Portugal, els militars feixistes.

Si la guerra civil espanyola hagués de desenvolupar-se en una República del senyor Azàna, poc és important això als països feixistes. Ells ajuden el feixisme nacional perquè saben que si els treballadors triomfen, serà instaurada una República socialista que seria l'inici de la revolució de proletariat internacional.

Andreu Nin censura durament l'actitud de Franco i afirma que la burgesia democràtica francesa preferiria el triomf de Franco a la victòria de la classe treballadora. Ho preferiria, perquè si Franco és vençut la victòria de la classe treballadora espanyola comportaria la dels obrers francesos i la dels obrers de tot el món.

Elogia abundantment l'actitud decidida de la U.R.S.S. en posar-se solament al costat de la República espanyola.

Tenint diversos problemes polítics a resoldre — atorgar l'ordre —, tenim a Espanya un Govern que no és el de la victòria ni el de la revolució. La classe treballadora espanyola no pot tenir un Govern que vol tancar-nos l'entrada de la victòria i entene els parels estrets d'una República democràtica. Necessitem un Govern fort, un Govern obrer i aquest Govern no pot ésser constituït avui sense una intervenció preborda de la C.N.T. i el P.O.U.M.

La qüestió del règim futur no s'haurà de decidir per les urnes, sinó que s'haurà decidit ja amb les armes a la mà. I si ha de venir una consulta democràtica serà la de les masses treballadores — les úniques que tindran dret polític — les que hauran d'escollir els seus òrgans i els seus homes directius.

A Catalunya, el P.O.U.M. accepta l'ordre d'un Govern de coalició perquè era un factor progressiu i perquè feren acceptades les condicions que establiríem: que hi hagués l'obra obrera i que es fes una declaració d'orientacions socialistes. Com el Govern per a servir els interessos dels obrers, el vingués un Govern en què la nostra permanència — una signat — una concessió a la classe de la democràcia

El P.O.U.M. va celebrar ahir el miler d'homenatge a Joaquim Maurín i que, ensems, va servir perquè el partit manifestés la seva posició política en el moment actual.

El Gran Price va registrar un ple complet.

A l'escenari, al centre d'una gran bandera del P.O.U.M., hi havia un gran retrat de Joaquim Maurín. A la sala, figuraven profusió de banderes i paucetes de les entitats locals i foranes del P.O.U.M. L'acte fou retransmes per ràdio.

Obri l'acte Josep Martí, del Comitè Local del P.O.U.M. El segon en l'ús de la paraula el company Solano, en nom de la Joventut Comunista Ibèrica.

Propugna la unitat de tota la joventut treballadora per a guanyar la guerra i vencer el feixisme.

Es refereix a la situació de Madrid, que — diu — no és pas tan greu com creuen alguns. Afirma que Madrid no serà la tomba del feixisme, sinó que el feixisme serà derrotat molt lluny de Madrid. La capital de la República està en peu de guerra. Els obrers de Madrid no fugen ni deserten. Els que marxen són uns covards enemics de la revolució.

Solano acaba el seu parlament dient uns mots emocionants a la personalitat de Maurín, assassinat a Galícia pels facciosos.

Fou molt aplaudit. Tot seguit el company Solano va llegir diverses adhesions a l'acte.

Parla a continuació el comissari polític de la segona columna del P.O.U.M. al front d'Ossa, Jordi Arquer.

Comença atacant certs elements que foren baixa del P.O.U.M. per a afiliar-se a altres organitzacions obreres. Els qualifica de reformistes i afirma que no n'ha trobat cap d'ells al front de batalla.

Diu que cal ésser intransigent i no tenir compassió al ésser que volen edificar, damunt les runes de la societat que s'esfondra, un món nou a mitges dels treballadors. Relata diversos episodis emocionants de la lluita als fronts de combat, en els quals s'ha posat de relleu l'heroisme indescriptible dels nostres milicians.

Els que moren al camp de batalla no donen la seva vida per tornar l'endemà de la victòria a una República democràtica. L'única democràcia que hi haurà després serà una autèntica democràcia obrera, amb exclusió de tot representant de la burgesia. Per això — seguit dient — cal que la C.N.T. i la U.G.T. vagin en compte amb aquests elements d'al·luvi que s'han infiltrat a les seves files i que poden demà convertir-se en fre de la revolució socialista.

Com pot explicar-se, si no, que no estigui ja socialitzada tota l'economia catalana?

Amb el resultat d'aquesta guerra es venia al nostre país l'element del món. I ningú no està autoritzat — senyor Blum — a parlar de neutralitat en nom del socialisme. L'home que diu ésser marxista no pot ésser socialista.

Acaba dedicant unes sentides paraules a la memòria de Maurín, del qual digué que fou el gran orientador del nostre moviment proletari que seguia la via dels signes del marxisme revolucionari.

Jordi Arquer fou llargament aplaudit.

Finalment s'adreça a la multitud el conseller de Justícia de la Generalitat, Andreu Nin.

Es referí, en primer terme, a les crítiques que s'havien adreçat al P.O.U.M. per l'orientació política que havia seguit amb interioritat a la guerra civil i digué que la veritable política revolucionària no és la del menor esforç, sinó la de preveure l'avenir i adaptar-hi la política obrera.

Els seus mots donat la ràpida recordació l'entusiasme que va desvetllar la formació del Front Popular. Ja aleshores nosaltres deiem que la lluita estava plantejada entre el socialisme i el capitalisme, i no entre el feixisme i la democràcia burgesa, com preconitzava el Front Popular. Jo afirmo — seguit dient Andreu Nin — que els homes del Front Popular són els principals responsables de la guerra civil que s'ha desencadenat a Espanya.

En aquesta lluita s'estan debatent els destins dels treballadors internacionals i la civilització humana. És així com no hi ha també la humanitat internacional ajudant, com ho fan Alemanya, Itàlia i Portugal, els militars feixistes.

Si la guerra civil espanyola hagués de desenvolupar-se en una República del senyor Azàna, poc és important això als països feixistes. Ells ajuden el feixisme nacional perquè saben que si els treballadors triomfen, serà instaurada una República socialista que seria l'inici de la revolució de proletariat internacional.

Andreu Nin censura durament l'actitud de Franco i afirma que la burgesia democràtica francesa preferiria el triomf de Franco a la victòria de la classe treballadora. Ho preferiria, perquè si Franco és vençut la victòria de la classe treballadora espanyola comportaria la dels obrers francesos i la dels obrers de tot el món.

Elogia abundantment l'actitud decidida de la U.R.S.S. en posar-se solament al costat de la República espanyola.

Tenint diversos problemes polítics a resoldre — atorgar l'ordre —, tenim a Espanya un Govern que no és el de la victòria ni el de la revolució. La classe treballadora espanyola no pot tenir un Govern que vol tancar-nos l'entrada de la victòria i entene els parels estrets d'una República democràtica. Necessitem un Govern fort, un Govern obrer i aquest Govern no pot ésser constituït avui sense una intervenció preborda de la C.N.T. i el P.O.U.M.

La qüestió del règim futur no s'haurà de decidir per les urnes, sinó que s'haurà decidit ja amb les armes a la mà. I si ha de venir una consulta democràtica serà la de les masses treballadores — les úniques que tindran dret polític — les que hauran d'escollir els seus òrgans i els seus homes directius.

A Catalunya, el P.O.U.M. accepta l'ordre d'un Govern de coalició perquè era un factor progressiu i perquè feren acceptades les condicions que establiríem: que hi hagués l'obra obrera i que es fes una declaració d'orientacions socialistes. Com el Govern per a servir els interessos dels obrers, el vingués un Govern en què la nostra permanència — una signat — una concessió a la classe de la democràcia

El P.O.U.M. va celebrar ahir el miler d'homenatge a Joaquim Maurín i que, ensems, va servir perquè el partit manifestés la seva posició política en el moment actual.

El Gran Price va registrar un ple complet.

A l'escenari, al centre d'una gran bandera del P.O.U.M., hi havia un gran retrat de Joaquim Maurín. A la sala, figuraven profusió de banderes i paucetes de les entitats locals i foranes del P.O.U.M. L'acte fou retransmes per ràdio.

Obri l'acte Josep Martí, del Comitè Local del P.O.U.M. El segon en l'ús de la paraula el company Solano, en nom de la Joventut Comunista Ibèrica.

Propugna la unitat de tota la joventut treballadora per a guanyar la guerra i vencer el feixisme.

Es refereix a la situació de Madrid, que — diu — no és pas tan greu com creuen alguns. Afirma que Madrid no serà la tomba del feixisme, sinó que el feixisme serà derrotat molt lluny de Madrid. La capital de la República està en peu de guerra. Els obrers de Madrid no fugen ni deserten. Els que marxen són uns covards enemics de la revolució.

Solano acaba el seu parlament dient uns mots emocionants a la personalitat de Maurín, assassinat a Galícia pels facciosos.

Fou molt aplaudit. Tot seguit el company Solano va llegir diverses adhesions a l'acte.

Parla a continuació el comissari polític de la segona columna del P.O.U.M. al front d'Ossa, Jordi Arquer.

Comença atacant certs elements que foren baixa del P.O.U.M. per a afiliar-se a altres organitzacions obreres. Els qualifica de reformistes i afirma que no n'ha trobat cap d'ells al front de batalla.

Diu que cal ésser intransigent i no tenir compassió al ésser que volen edificar, damunt les runes de la societat que s'esfondra, un món nou a mitges dels treballadors. Relata diversos episodis emocionants de la lluita als fronts de combat, en els quals s'ha posat de relleu l'heroisme indescriptible dels nostres milicians.

Els que moren al camp de batalla no donen la seva vida per tornar l'endemà de la victòria a una República democràtica. L'única democràcia que hi haurà després serà una autèntica democràcia obrera, amb exclusió de tot representant de la burgesia. Per això — seguit dient — cal que la C.N.T. i la U.G.T. vagin en compte amb aquests elements d'al·luvi que s'han infiltrat a les seves files i que poden demà convertir-se en fre de la revolució socialista.

Com pot explicar-se, si no, que no estigui ja socialitzada tota l'economia catalana?

Amb el resultat d'aquesta guerra es venia al nostre país l'element del món. I ningú no està autoritzat — senyor Blum — a parlar de neutralitat en nom del socialisme. L'home que diu ésser marxista no pot ésser socialista.

Acaba dedicant unes sentides paraules a la memòria de Maurín, del qual digué que fou el gran orientador del nostre moviment proletari que seguia la via dels signes del marxisme revolucionari.

Jordi Arquer fou llargament aplaudit.

Finalment s'adreça a la multitud el conseller de Justícia de la Generalitat, Andreu Nin.

Es referí, en primer terme, a les crítiques que s'havien adreçat al P.O.U.M. per l'orientació política que havia seguit amb interioritat a la guerra civil i digué que la veritable política revolucionària no és la del menor esforç, sinó la de preveure l'avenir i adaptar-hi la política obrera.

Els seus mots donat la ràpida recordació l'entusiasme que va desvetllar la formació del Front Popular. Ja aleshores nosaltres deiem que la lluita estava plantejada entre el socialisme i el capitalisme, i no entre el feixisme i la democràcia burgesa, com preconitzava el Front Popular. Jo afirmo — seguit dient Andreu Nin — que els homes del Front Popular són els principals responsables de la guerra civil que s'ha desencadenat a Espanya.

En aquesta lluita s'estan debatent els destins dels treballadors internacionals i la civilització humana. És així com no hi ha també la humanitat internacional ajudant, com ho fan Alemanya, Itàlia i Portugal, els militars feixistes.

Si la guerra civil espanyola hagués de desenvolupar-se en una República del senyor Azàna, poc és important això als països feixistes. Ells ajuden el feixisme nacional perquè saben que si els treballadors triomfen, serà instaurada una República socialista que seria l'inici de la revolució de proletariat internacional.

Andreu Nin censura durament l'actitud de Franco i afirma que la burgesia democràtica francesa preferiria el triomf de Franco a la victòria de la classe treballadora. Ho preferiria, perquè si Franco és vençut la victòria de la classe treballadora espanyola comportaria la dels obrers francesos i la dels obrers de tot el món.

Elogia abundantment l'actitud decidida de la U.R.S.S. en posar-se solament al costat de la República espanyola.

Tenint diversos problemes polítics a resoldre — atorgar l'ordre —, tenim a Espanya un Govern que no és el de la victòria ni el de la revolució. La classe treballadora espanyola no pot tenir un Govern que vol tancar-nos l'entrada de la victòria i entene els parels estrets d'una República democràtica. Necessitem un Govern fort, un Govern obrer i aquest Govern no pot ésser constituït avui sense una intervenció preborda de la C.N.T. i el P.O.U.M.

La qüestió del règim futur no s'haurà de decidir per les urnes, sinó que s'haurà decidit ja amb les armes a la mà. I si ha de venir una consulta democràtica serà la de les masses treballadores — les úniques que tindran dret polític — les que hauran d'escollir els seus òrgans i els seus homes directius.

A Catalunya, el P.O.U.M. accepta l'ordre d'un Govern de coalició perquè era un factor progressiu i perquè feren acceptades les condicions que establiríem: que hi hagués l'obra obrera i que es fes una declaració d'orientacions socialistes. Com el Govern per a servir els interessos dels obrers, el vingués un Govern en què la nostra permanència — una signat — una concessió a la classe de la democràcia

El P.O.U.M. va celebrar ahir el miler d'homenatge a Joaquim Maurín i que, ensems, va servir perquè el partit manifestés la seva posició política en el moment actual.

El Gran Price va registrar un ple complet.

A l'escenari, al centre d'una gran bandera del P.O.U.M., hi havia un gran retrat de Joaquim Maurín. A la sala, figuraven profusió de banderes i paucetes de les entitats locals i foranes del P.O.U.M. L'acte fou retransmes per ràdio.

Obri l'acte Josep Martí, del Comitè Local del P.O.U.M. El segon en l'ús de la paraula el company Solano, en nom de la Joventut Comunista Ibèrica.

Propugna la unitat de tota la joventut treballadora per a guanyar la guerra i vencer el feixisme.

Es refereix a la situació de Madrid, que — diu — no és pas tan greu com creuen alguns. Afirma que Madrid no serà la tomba del feixisme, sinó que el feixisme serà derrotat molt lluny de Madrid. La capital de la República està en peu de guerra. Els obrers de Madrid no fugen ni deserten. Els que marxen són uns covards enemics de la revolució.

Solano acaba el seu parlament dient uns mots emocionants a la personalitat de Maurín, assassinat a Galícia pels facciosos.

Fou molt aplaudit. Tot seguit el company Solano va llegir diverses adhesions a l'acte.

Parla a continuació el comissari polític de la segona columna del P.O.U.M. al front d'Ossa, Jordi Arquer.

Comença atacant certs elements que foren baixa del P.O.U.M. per a afiliar-se a altres organitzacions obreres. Els qualifica de reformistes i afirma que no n'ha trobat cap d'ells al front de batalla.

Diu que cal ésser intransigent i no tenir compassió al ésser que volen edificar, damunt les runes de la societat que s'esfondra, un món nou a mitges dels treballadors. Relata diversos episodis emocionants de la lluita als fronts de combat, en els quals s'ha posat de relleu l'heroisme indescriptible dels nostres milicians.

Els que moren al camp de batalla no donen la seva vida per tornar l'endemà de la victòria a una República democràtica. L'única democràcia que hi haurà després serà una autèntica democràcia obrera, amb exclusió de tot representant de la burgesia. Per això — seguit dient — cal que la C.N.T. i la U.G.T. vagin en compte amb aquests elements d'al·luvi que s'han infiltrat a les seves files i que poden demà convertir-se en fre de la revolució socialista.

Com pot explicar-se, si no, que no estigui ja socialitzada tota l'economia catalana?

Amb el resultat d'aquesta guerra es venia al nostre país l'element del món. I ningú no està autoritzat — senyor Blum — a parlar de neutralitat en nom del socialisme. L'home que diu ésser marxista no pot ésser socialista.

Acaba dedicant unes sentides paraules a la memòria de Maurín, del qual digué que fou el gran orientador del nostre moviment proletari que seguia la via dels signes del marxisme revolucionari.

Jordi Arquer fou llargament aplaudit.

Finalment s'adreça a la multitud el conseller de Justícia de la Generalitat, Andreu Nin.

Es referí, en primer terme, a les crítiques que s'havien adreçat al P.O.U.M. per l'orientació política que havia seguit amb interioritat a la guerra civil i digué que la veritable política revolucionària no és la del menor esforç, sinó la de preveure l'avenir i adaptar-hi la política obrera.

Els seus mots donat la ràpida recordació l'entusiasme que va desvetllar la formació del Front Popular. Ja aleshores nosaltres deiem que la lluita estava plantejada entre el socialisme i el capitalisme, i no entre el feixisme i la democràcia burgesa, com preconitzava el Front Popular. Jo afirmo — seguit dient Andreu Nin — que els homes del Front Popular són els principals responsables de la guerra civil que s'ha desencadenat a Espanya.

En aquesta lluita s'estan debatent els destins dels treballadors internacionals i la civilització humana. És així com no hi ha també la humanitat internacional ajudant, com ho fan Alemanya, Itàlia i Portugal, els militars feixistes.

Si la guerra civil espanyola hagués de desenvolupar-se en una República del senyor Azàna, poc és important això als països feixistes. Ells ajuden el feixisme nacional perquè saben que si els treballadors triomfen, serà instaurada una República socialista que seria l'inici de la revolució de proletariat internacional.

Andreu Nin censura durament l'actitud de Franco i afirma que la burgesia democràtica francesa preferiria el triomf de Franco a la victòria de la classe treballadora. Ho preferiria, perquè si Franco és vençut la victòria de la classe treballadora espanyola comportaria la dels obrers francesos i la dels obrers de tot el món.

Elogia abundantment l'actitud decidida de la U.R.S.S. en posar-se solament al costat de la República espanyola.

Tenint diversos problemes polítics a resoldre — atorgar l'ordre —, tenim a Espanya un Govern que no és el de la victòria ni el de la revolució. La classe treballadora espanyola no pot tenir un Govern que vol tancar-nos l'entrada de la victòria i entene els parels estrets d'una República democràtica. Necessitem un Govern fort, un Govern obrer i aquest Govern no pot ésser constituït avui sense una intervenció preborda de la C.N.T. i el P.O.U.M.

ESPORTS

La tercera jornada del Campionat de Catalunya de futbol

Els equips "asos" volen mantenir el seu prestigi

La sorpresa, a càrrec del Girona, que derrotà àmpliament els líders

El Girona bat estrepitosament el Badalona per 4 a 0

El magnífic camp de Vista Alegre, oferint a l'hora de començar el partit un bell aspecte.

Prova de l'expectació que havia despertat la visita de l'actual líder del Campionat, Català, el Badalona, equip imbatut fins ahir.

Però tot arriba en aquest món, i les coses del futbol, molt més ràpid que un es pensa, i vet ací que els sostenen, foren batuts de manera força estrepitosa i per un resultat —4 a 0— que no deixa lloc cap dubte.

Cal reconèixer però, que els gironins es presentaren ahir a lluitar amb una empena i un entusiasme

notables i que per altra part el Badalona, no fou ni de bon tros aquell equip que hem admirat a les dues primeres jornades. I si afegim que el Girona, va treure a més el joc de les grans solennitats, tindrem explicat a bastament el resultat sorpresa de la jornada d'ahir.

A la primera part, el Girona ja pot dir-se que ha decidit el partit en marcar tres gols, sense que els seus adversaris putesen. Ha estat excel·lent l'actuació de l'equip gironí i el marcador ho ha reflectit exactament.

Als vint-i-dos minuts Burillo, deu minuts després Rancel i un minut

abans d'acabar Trujillo de penaltí, han assolit els gols del Girona en aquest primer temps.

A la segona part, el Girona en veure el partit assegurat s'ha dedicat a una prudent defensa i per això pot dir-se que part del domini ha estat altern.

Als vint-i-vuit minuts ambdós equips han quedat reduïts a deu jugadors per expulsió de Trujillo i Colomer.

Semblava que el resultat de la primera part no seria modificat, quan Parera, als quaranta-quatre minuts en una internada magnífica ha aconseguit el quart gol del Girona.

D'entre l'excel·lent actuació dels locals, cal esmentar la tasca de Tries, Gómez i Florença els quals han aconseguit mantenir imbatuda l'ur portia.

Del Badalona Francés, Fernández i Marfies han estat els millors.

Arbitratge Planell i els equips s'arrendaren així: Girona: Florença, Farró, Torredon, Tries, Gómez, Madern, Ferrer, Trujillo, Burillo, Rancel i Parera. Badalona: Francés, Borrás, Colomer, Cristià, Mariages, Schilt, Betancourt, Ramon, Zulaica, Fernández i Barnet.

Al Grup B les torces estan anivellades

El Martinenc, en batre el Sant Andreu a domicili, comparteix amb aquest el lloc de líder

SANT ANDREU, 0; MARTINENC, 1

Domini de l'equip andreuenc, però del tot ineficaz. El Martinenc, en un avanç solat, aconseguint el gol de la victòria, per mitjà de Cases, en finalitzar el primer temps. A la segona part també dominà el Sant Andreu, però no aconseguí marcar.

Arbitratge Casals, i els equips foren: Sant Andreu: Petrus, Falguera, Sanz, Alós, Llimos, Ubeda, Castillo, Va, Conesa i Ferrer.

Martinenc: Ibarra, Catafau, Pueyo, Camacho, Colom, Lorenzo, Vilaseca, Gener, Cases, Valliberia i Creus.

HORTA, 1; TERRASSA, 1

Una primera part bastant anivellada, però amb lleugera superioritat de joc per part del Terrassa, que ha marcat el seu gol als set minuts, per mitjà de Pueyo. Al segon temps l'Horta s'imposà bastant i aconseguint

l'empat de penaltí, marcat per Legaz.

SANTS, 2; VIC, 2

Sota l'arbitratge de Menal, els equips s'arrendaren així: Sants: Cruz, Sanxo, Maranges, Barceló, Burquette, Montero, Lloret, Amposta, Mulet, Borrás i Llorens.

Vic: Baldrich, Blai, Portabella, Leon, Castillo, Josa, Losada, Sol, Garreta, Farrera II i Toll.

Un primer temps bastant anivellat, en el transcurs del qual marcarem Borrás, pel Sants, i Garreta, pel Vic. En el segon temps va dominar el Sants, però solament Llobera va aconseguir batre Baldrich.

JUPITER, 1; EUROPA, 0

Tot el partit transcorregué enmig d'un gran entusiasme. L'Europa va disputar pam a pam la victòria, però no pogué imposar-se davant un Jupiter ple d'entusiasme. El punt de la victòria el marcà Galvany, en col·laboració amb Salvat, d'una manera imparable.

Arbitratge Sauri, i els equips formaren així: Jupiter: Simó, Font, Ibáñez, Sureda, Soler, Climent, Diego, Liabrés, Garcia, Galvany i Salvat.

Europa: Montserrat, Barberà, Gómez, Gimeno, Loyola, Montaner, Mayoral, Palomeras, Ballester, Golzairo i Ballester II.

Els resultats dels partits d'ahir

PRIMERA CATEGORIA A

Espanyol—Sabadell, 3-2.
Girona—Badalona, 4-0.
Granollers—Barcelona, 1-3.

PRIMERA CATEGORIA B

Horta—Terrassa, 1-1.
Júpiter—Europa, 1-0.
Sants—Vic, 2-2.
Sant Andreu—Martínenc, 0-1.

SEGONA CATEGORIA PREFERENT

Grup A
Mollet—Calella, 4-0.
Lluro—Sant Cugat, 4-0.
Arenys—Manresa, 1-8.

Grup B
Amposta—Tàrraga, 1-1.
Gimnàstic—Móra, 1-0.
Gràcia—Reus, 5-1.

Les classificacions després de la 3.ª jornada

PRIMERA CATEGORIA A

Classificació

Badalona	3	2	0	1	5	6	4
Espanyol	3	2	0	1	7	8	4
Girona	3	2	0	1	7	3	4
Barcelona	3	1	1	1	6	6	3
Granollers	3	1	0	2	6	6	2
Sabadell	3	0	1	2	3	5	1

PRIMERA CATEGORIA B

Classificació

St. Andreu	3	2	0	1	5	2	4
Martinenc	3	2	0	1	3	2	4
Sants	3	2	1	1	8	7	3
Horta	3	1	1	1	3	4	3
Vic	3	1	1	1	5	5	3
Terrassa	3	1	1	1	5	7	3
Europa	3	1	0	2	4	2	2
Júpiter	3	1	0	2	3	5	2

SEGONA CATEGORIA PREFERENT

GRUP A

Classificació

Manresa	3	2	0	1	13	8	4
Lluro	3	2	0	1	8	5	4
Arenys	3	2	0	1	9	11	4
St. Cugat	3	1	0	2	3	8	3
Calella	3	1	0	2	7	9	2
Mollet	3	1	0	2	9	8	2

GRUP B

Classificació

Gràcia	3	3	0	0	14	2	6
Tàrragona	3	2	0	1	3	2	4
Tàrraga	3	1	1	1	5	9	3
Móra	3	1	0	2	6	9	2
Reus	3	1	0	2	9	12	2
Amposta	3	0	1	2	1	4	1

Per als que desitgin ingressar al Col·legi d'Arbitres de Basquetbol

El Comitè Directiu del Col·legi d'Arbitres de la Federació Catalana de Basquetbol, fa avinent als que desitgin ingressar a l'esmentat organisme ja sigui per anular o arbitrar, que poden presentar les sol·licituds de Col·legi d'Arbitres (Portaferrissa, 11, entresol), tots els dies feiners de dos quarts de vuit a dos quarts de nou del vespre per a cursar llur inscripció.

Bisbal I, Pérez, Balanya i Garrigosa II.

Cornellà: Llovet, Valtimanyes, Serrat, Gal·lé, Palomares, Serrat I, Manuel Garcia, Gual, Balansa, Badia, Vilacora, Grané I, Vilacoma II i Fàbrega.

FAEET, 19; CADCI, 3

A la Bordeta va ésser jugat ahir un encontre amistós entre els equips esmentats. Vencé la FAEET per un bon marge de punts, després de realitzar un bon partit ambdós bàndols.

A la primera part acabà en 8 a 0. Marcaren Mas i Guillermo, pels vencedors, els quals transformaren la primera marca mitjançant Torres.

A la segona part marcaren Bigues i els vencedors, un assaig sense transmissió, i Garreta (2), i Estivell, de la FAEET, tres marques de les quals Guillermo transformà la darrera. Els equips, a les ordres del senyor Insars, s'allinaren com segueix:

CADCI: Dalmau, Delmas, Bulgues, Ferrándiz, Valls, Vilaseppa, López, Paris, Novell, Estevez, Villalonga, Anoll, Salvans, Cadira i Huguet.

FAEET: Tello, Mas, Garreta I, Pinol, Guillermo, Torres, Tormo, Martí, Garreta II, Mestres, Izaguirre, Estivell, Izaguirre II, Estivell II i Costa.

ELS PARTITS DE RUGBY D'AHIR

SANTBOIANA, 8; CORNELLA, 8

Al camp de la Santboiana fou jugat, ahir, un encontre entre dos equips combinats del Cornellà i del propietari del camp. Com demostra el resultat, l'encontre fou molt disputat i durat el seu transcurs ambedós equips realitzaren jugades excel·lents.

A la primera part, Bisbal II marcà per la Santboiana, transformant ell mateix, i Garcia aconseguí l'assaig del Cornellà, que no fou transformat.

A la segona part varen marcar Puig, per la Santboiana; i Degà pel Cornellà; aquest darrer assaig va ésser transformat pel Grané I.

Els equips, a les ordres del senyor Puig, s'allinaren així:

Santboiana: Deu, Martínez, València, Massip, Comes II, Bisbal II, Puig, Forti, Coromines, Riera, Plinyol.

En virtut del Decret del 24 d'agost del 1936, en el qual és creada la Delegació d'Esports de Catalunya, i per a facilitar el seu funcionament d'acord amb els diversos organismes que poden aportar-li llur col·laboració, d'acord amb el Delegat d'Esports de Catalunya,

HE RESOLT:

Primer. — Es crea el Comitè Executiu de la Delegació d'Esports de Catalunya.

Segon. — Aquest Comitè serà presidit pel Delegat d'Esports de Catalunya i integrat per Joan Soler i Bru i Jaume Miravilles i Navarra, en representació de la Generalitat de Catalunya; Joan Aleu, en representació del Consell de l'Escola Nova Unificada; Antoni Aracil i Cortés, per la CNT; Josep Verdeta i Castells, per la UGT; i Jaume Angel i Almerich, Gumsind Brunet i Castells, Pere Capeta i Suari, Eduard Ferrer i Torrents, Francesc Perramon i Cortina, Aminda Valls i Sabat, pel Comitè Pro Esport Popular, Sint Blasco, per la FANEC, i Joan Nin i Domènec, per l'Escoltisme.

Barcelona, 23 d'octubre del 1936.

So's podran requisar els cotxes les patrulles autoritzades per la Generalitat

Les necessitats del front imposen la centralització a mans de la Conselleria de Defensa de tots els transports de guerra de Catalunya.

En conseqüència, tots els cotxes, camions, etc., que siguin requisats, ho seran únicament per patrulles autoritzades i documentades per aquesta Conselleria de Defensa, Departament de Transports de Guerra i en valis de requis segellats per la mateixa i signats per OIRONELLA, cap de l'esmentat Departament. Les autoritats, Comitès i milicians estan obligats a donar-los les màximes facilitats del moment.

Igualment cal posar a coneixement de tothom que per a anar als fronts de batalla únicament són vàlides les autoritzacions esceses per aquesta Conselleria de Defensa, i incorreran en forta responsabilitat els cotxes o camions que no compleixin aquest requisit.

Kennel de Sarrià

Demà a les quatre de la tarda i tots els dies

Grans curses de llebrers

Demà, a les quatre de la tarda

Grans curses de llebrers

Tramvies: Línies 7 i 13 :: Autocòmibus: Línia 8

Com ha quedat constituït el Comitè Executiu de la Delegació d'Esports de Catalunya

En virtut del Decret del 24 d'agost del 1936, en el qual és creada la Delegació d'Esports de Catalunya, i per a facilitar el seu funcionament d'acord amb els diversos organismes que poden aportar-li llur col·laboració, d'acord amb el Delegat d'Esports de Catalunya,

HE RESOLT:

Primer. — Es crea el Comitè Executiu de la Delegació d'Esports de Catalunya.

Segon. — Aquest Comitè serà presidit pel Delegat d'Esports de Catalunya i integrat per Joan Soler i Bru i Jaume Miravilles i Navarra, en representació de la Generalitat de Catalunya; Joan Aleu, en representació del Consell de l'Escola Nova Unificada; Antoni Aracil i Cortés, per la CNT; Josep Verdeta i Castells, per la UGT; i Jaume Angel i Almerich, Gumsind Brunet i Castells, Pere Capeta i Suari, Eduard Ferrer i Torrents, Francesc Perramon i Cortina, Aminda Valls i Sabat, pel Comitè Pro Esport Popular, Sint Blasco, per la FANEC, i Joan Nin i Domènec, per l'Escoltisme.

Barcelona, 23 d'octubre del 1936.

So's podran requisar els cotxes les patrulles autoritzades per la Generalitat

Les necessitats del front imposen la centralització a mans de la Conselleria de Defensa de tots els transports de guerra de Catalunya.

En conseqüència, tots els cotxes, camions, etc., que siguin requisats, ho seran únicament per patrulles autoritzades i documentades per aquesta Conselleria de Defensa, Departament de Transports de Guerra i en valis de requis segellats per la mateixa i signats per OIRONELLA, cap de l'esmentat Departament. Les autoritats, Comitès i milicians estan obligats a donar-los les màximes facilitats del moment.

Igualment cal posar a coneixement de tothom que per a anar als fronts de batalla únicament són vàlides les autoritzacions esceses per aquesta Conselleria de Defensa, i incorreran en forta responsabilitat els cotxes o camions que no compleixin aquest requisit.

So's podran requisar els cotxes les patrulles autoritzades per la Generalitat

Les necessitats del front imposen la centralització a mans de la Conselleria de Defensa de tots els transports de guerra de Catalunya.

En conseqüència, tots els cotxes, camions, etc., que siguin requisats, ho seran únicament per patrulles autoritzades i documentades per aquesta Conselleria de Defensa, Departament de Transports de Guerra i en valis de requis segellats per la mateixa i signats per OIRONELLA, cap de l'esmentat Departament. Les autoritats, Comitès i milicians estan obligats a donar-los les màximes facilitats del moment.

Igualment cal posar a coneixement de tothom que per a anar als fronts de batalla únicament són vàlides les autoritzacions esceses per aquesta Conselleria de Defensa, i incorreran en forta responsabilitat els cotxes o camions que no compleixin aquest requisit.

So's podran requisar els cotxes les patrulles autoritzades per la Generalitat

Les necessitats del front imposen la centralització a mans de la Conselleria de Defensa de tots els transports de guerra de Catalunya.

En conseqüència, tots els cotxes, camions, etc., que siguin requisats, ho seran únicament per patrulles autoritzades i documentades per aquesta Conselleria de Defensa, Departament de Transports de Guerra i en valis de requis segellats per la mateixa i signats per OIRONELLA, cap de l'esmentat Departament. Les autoritats, Comitès i milicians estan obligats a donar-los les màximes facilitats del moment.

El Barcelona es rehabilita batent el Granollers al seu camp per 3 gols a 1

El Granollers rebé ahir la visita del Barcelona i per tal motiu la velada ciutat tenia tot l'aspecte d'un dia de festa major, i de les grosses.

El camp abarrotat de delectar-se veient bon futbol, i sobretot veure la victòria de l'equip local sobre el famós i popular Barcelona.

De tots es probà subí l'interès que posen en la lluita tots els equips. Quan es tracta de batre el blau-grana, i la cridoria i l'entusiasme que produeix a tots els aficionats conjunts que poden assolir tal proesa. Serà segurament per això que els minyons del Granollers sortiren a jugar possiblement d'un nerviosisme molt accentuat, que fou aprofitat a bastament pels del Barcelona, marcant-los dos gols en el primer quart d'hora de joc.

Aquest contratemps no pogué ésser aprofitat pels volunterosos jugadors del Granollers, que restaren més que sorpresos, un bon xic descoratats.

Ells, que havien batut esplèndidament l'Espanyol a casa seva mateix i que posseïen un conjunt força notable i un entusiasme esportiu, trobar-se així de cop i volta amb un dos a zero en contra, i en el seu propi camp!

Tota la seva il·lusió, tota els seus desigs de repetir l'heroicitat de fa

vult dies, calgueren per terra, i els seus esforços per tal d'anivellar la lluita fracassaren, a més —per summa de les desgràcies— per la ineficàcia de la seva línia davantera que se li presentaren per a marcar.

I a fe que aquest, que reapareixia en el partit d'ahir, es mostrà força insegur, desordenat i aduic nervios.

Però fou endebades. Perquè aquesta baixa forma del porter blau-grana fou suplida amb escreix per la parella defensiva, que tingué una actuació encertadíssima, particularment Zabalo, que tornà a ésser aquell gran defensa internacional tan admirat.

El partit ha tingut dues parts de característiques ben oposades. A la primera el Barcelona ha actuat com el canno i senyora del camp, i ha dominat completament al Granollers.

En canvi, a la segona, s'han canviat els papers i el Granollers ha passat a pressionar fortament, sense però, saber aprofitar les diverses ocasions que se li presentaren per a marcar.

Ja hem dit que la davantera del Granollers, que tan perillosa la consideràvem, no donà fe de vida en tota la tarda, malgrat que Rovira, des del centre dels mitjos, els empenyà a l'atac, bo i satisfent-los de pilota excel·lentment ben servida la

majoria de les vegades.

Bé Nogués a la porta, amb tot els tres gols encaixats, i desigual la defensa que si començà insegura acabà formant una bona línia.

Quant al Barcelona no podem dedicar-li altra cosa que un elogi, puix que triomfà el Granollers —equip que hem de considerar, tot i haver perdut, força perillós— i a casa seva, és una cosa que no està a l'abast de tots els equips que participen en el campionat català.

No és que tingués una actuació notable, ni molt menys, però si la suficient per tal de saber-se emportar els dos punts, que ja és prou.

Ja hem parlat de la part defensiva. Afegim ara que Garcia, que també reapareixia, es mostrà ple de facultats físiques, i ens donà la sensació, fins que quedà lesionat, que es trobava, quant a joc, en forma esplèndida. El segon en mèrits, Argemí, particularment tallant, i per alt, modelat en joc, aquest mig té una veritable especialitat.

El millor a la davantera fou Vantolrà, el qual, junt amb Escaló, que també sobresortí, formaren una ala molt perillosa.

En canvi Gual, repartint joc, no estava ahir gaire fi; però, en canvi, tirant a gol estigué molt oportú

molt encertat. I com sin que el que cal en un davanter-centre és que marqui gols i la resta són romanques, hem de considerar que Gual, va passar al centre Argemí, a mig ala, i ens sembla que en dir això ja està dit tot.

Arbitratge Pérez, i els equips formaren així: Barcelona: Urquiala, Zabalo, Rafa, Argemí, Garcia, Bardina, Vantolrà, Escaló, Gual, Pedrol i Pages. (A la segona part, per lesió de Garcia, va passar al centre Argemí, a mig ala, i ens sembla que en dir això ja està dit tot.)

Granollers: Nogués, Oro, Peiro, Vila, Rovira, Clufentes, Ferrer, Roquero, Sanz, Rubies i Guix. (A la primera part, per lesió de Rovira, va passar Clufentes a mig centre.)

Als vuit minuts, Vila va fallar, centrà Pages i va recollir Gual, que d'un bon tret, va aconseguir el primer gol. Als disset minuts, Vantolrà, amb el cap, va posar la pilota als peus de Gual, i així va marcar el segon gol. Als trenta minuts, Rubies va cedir a Sanz i aquest, d'un bon tret, va marcar pel Granollers. I als quaranta-quatre minuts, el propi Gual, en recollir una passada d'Escaló, va marcar el tercer.

Prat segueix chosil·litzant l'enemic sense conseqüències, puix que Florença té cura de desfer tot intent ofensiu.

Quan més gran era l'embogallament sabadellenc, Morral aclareix la situació enviant la pilota a més de mig camp. L'empalma Bui, que sense perdre temps li clava un fort cop de peu, però la pilota va contra el portier horitzontal. Clara, que està al corrent de la jugada, amb poca feina la remata i aconsegueix l'empat a un punt.

EL DESEMPAT

El marc de Florença torna a passar uns moments de perill. Morral vol allunyar aquest perill i aclareix debilitant i no pot evitar que Albellà torni a batre la porteria sabadellenc.

Al segon temps, el Sabadell intenta atacar, però com sigui que la seva davantera no es pot veure ben servida pels mitjos, els intents van perdent eficàcia fins a veure's novament embotellats.

Florença es fa un tip de llançar-se per terra blocant pilotes.

Un tret mal blocat per Florença l'aprofita Albellà per a engegar la pilota contra l'enredada xarxa.

Sospedra, pel Sabadell, aconsegueix el segon gol i darrer de la tarda.

Tres minuts abans d'acabar, Morral es llança als peus de Clara, bo i tirant una pilota difícilíssima.

I sense cap més novetat, s'acaba el partit.

J. LORENZO I MILAN

D'ara endavant serà impossible la lluita entre obrers

La U.G.T., la C.N.T., la F.A.I. i el P.S.U., a la Monumental

Les darreres reunions del Consell de la Generalitat passaran a la Història

Els parlaments de Vidiella, Sesé, Comorera, Frederica Montseny, Vazquez i Herrera

Vegeu, a dalt, l'impressionant aspecte que oferia la Monumental, plena de gom a gom... Al costat, i de dalt a baix, els oradors: (1) MARIAN R. VAZQUEZ, de la C.N.T. - (2) ANTONI SESE, de la U.G.T. - (3) FEDERICA MONTSENY, de la F.A.I. - (4) PERE HERRERA, de la C.N.T. - (5) JOAN COMORERA, del P.S.U.C. - (6) RAFAEL VIDIELLA, de la U.G.T.-P.S.U.C. (Centelles)

UNITAT PROLETARIA

Ahí al matí va ésser celebrat a la Monumental el miting organitzat per la CNT, la FAI, la UGT i el PSU, amb l'objecte de donar a conèixer públicament l'acord que aquestes organitzacions han pres d'arribar a una unitat d'acció.

La plaça de bras presentava un aspecte magnífic. Totes les localitats eren plenes de públic i així mateix la pista on es col·locaren alguns milers de persones dretes. De les il·lotes penjaven les banderes de les entitats organitzadores de l'acte i també diverses pancartes. En una d'elles hom podia llegir: «FAI-PSU. Visca la unitat del proletariat».

En una altra hi havia les inscripcions següents: «El Front Obrer, és front de victòria». «De la unitat dels treballadors ha de sortir la victòria final». «Visca la Rússia Soviètica». «Visca la unitat d'acció». «Les patulles de control s'adhereixen al gran acte d'unitat».

En una il·lota hi havia la bandera catalana. Des de la mateixa il·lota presenciaran el miting els consells de Rússia i de Mèxic a Barcelona. La presència fou instal·lada damunt del «toril». La barana era coberta amb un drap vermell que ostentava la inscripció següent: «FAI-UGT - UGT - CNT - PSU».

Del mateix indret emergia un gegantí puny clos, emmarcat entre dues banderes de grans dimensions que foren col·locades a les il·lotes immediates a aquell lloc. Una de les banderes era la marxista i l'altra de la CNT.

A baix, al cercle, se situaren un nombre considerable de banderes d'ambdues organitzacions i del Par-

tit Federal, totes les quals foren objecte d'ovacions clamoroses. Desfilà per l'arena una secció uniformada del Batalló Internacional, que fou, també, molt ovacionada.

Hom calcula que a l'interior de la plaça hi havia unes seixanta mil persones, i segons diu l'espectador de la ràdio, pels voltants de l'edifici es congregà tanta gent com hi havia a l'interior.

En començar l'acte, totes les banderes que hi havia al cercle s'uniren circumdant-les la bandera de la CNT, la qual cosa motivà l'entusiasme de la multitud, que victorejà la FAI, la CNT, el PSU i la UGT i tots els partits republicans d'esquerra. El moment que totes les banderes s'aiguaren, resultà d'una emoció grandiosa.

EL COMITE NACIONAL DE LA C.N.T. S'ADHEREIX A L'ACTE

Entre les adhesions se'n llogi una de la Delegació del Comitè Nacional de la CNT en la qual es diu que l'acte d'ahir sigui l'inici de la fusió definitiva del proletariat.

RAFAEL VIDIELLA, DE LA U.G.T. I P.S.U.C.

A continuació Rafael Vidiella, que presideix en nom de la UGT i del PSU, fa ús de la paraula, i diu que el motiu de l'acte que se celebrava és la ratificació del pacte que les quatre organitzacions havien signat compromentent-se a una acció de conjunt.

A través de les lluites que ha registrat la història del proletariat es-

panyol s'ha refermat el criteri que la unitat d'acció equival a una victòria segura. Recorda els pactes de l'any 1917 on la UGT i la CNT socavaren els fonaments de la monarquia en una vaga revolucionària.

La nostra presència aquí demostra que hem guanyat el feixisme a la retaguarda i que vengem al front.

No es tracta colament de defensar les llibertats del nostre poble, sinó de la integritat de la nació que els feixistes volen vendre als països imperialistes.

Diu que és necessari que nosaltres sapiguem administrar la victòria i acabar amb un crit de visca la unitat d'acció de la classe treballadora, el qual és contestat per la multitud amb grans visques i ovacions.

ANTONI SESE, DE LA U.G.T.

A continuació la presidència cedeix la paraula a Antoni Sesé, de la UGT:

Treballadors de Barcelona, d'Espanya i de Catalunya. Les quatre organitzacions han signat la unitat d'acció que ja es féu al carrer en lluita contra el feixisme el dia 19 de juliol darrer, i aquest acte d'ara és una nova garantia de la nostra victòria. Aquest pacte ha produït una enorme alegria al poble treballador.

En realitat, amb el pacte, ha guanyat la unitat, el moviment antifeixista, i els que hi han perdut han estat els sabotadors de la unitat i els feixistes. Aquest acord significa l'organització de la guerra per a guanyar-la. Vol dir que la UGT i la CNT s'encaren amb la guerra.

El pacte que acabem de signar és

un principi d'unitat que ha de convertir la nostra acció en la millor arma de lluita contra el feixisme. Aquest pacte és el primer acord, és el començament, la plataforma, del que la UGT i la CNT van a portar a terme per tal d'arribar a una unitat sindical.

Continuà dient: El feixisme té tot l'ajut del feixisme internacional. En aquests moments entraren a la plaça els consells de Rússia i Mèxic, que foren objecte d'una gran ovació.

L'entrada dels consells de Rússia i Mèxic —continuà dient l'orador— és molt oportuna. Dela abans que el feixisme espanyol compti amb l'ajut de tot el feixisme internacional, l'arribada d'aquests representants consulars és el millor testimoni que nosaltres comptem amb l'ajut de la U.R.S.S. i de Mèxic, per tal de sortir vencedors.

En aquests moments, l'enemic ataca a la desesperada, concentra tot el seu material, perquè el factor temps està de la nostra banda, i com més dies passen i ens pugem sostenir el triomf serà més segur per a nosaltres, perquè nosaltres recuperarem els temps que hem perdut i els nostres milicians arribaran a tenir la disciplina i tècnica d'un exèrcit.

Féu remarcar que el Consell de la Generalitat no podia portar a terme tots els seus projectes per a guanyar la guerra si no comptava amb l'ajut moral i material de tots els sindicats.

Les Juntes dels Sindicats, elegides amb l'esperit democràtic de les nostres organitzacions, poden ajudar que aquesta mobilització projectada, aquesta concentració a les casernes de les lleves que calguin, sigui realitzada. No hi ha dubte que una de les coses més importants que reportarà la signatura del pacte, serà la intensificació de la producció i el rendiment de la indústria de guerra.

Actualment vivim de la reserva. Només treballam quaranta hores, i fem festa dissabtes i diumenges, i és necessari que tots ens posem d'acord per treballar totes les hores que calguin. (Ovació.)

A continuació l'orador expressà que calia atendre l'obra de fortificació i defensa de Catalunya, i anar al convé a la mobilització de tota la població civil.

Una formidable ovació va acollir les darreres paraules del representant de la U. G. T.

FREDERICA MONTSENY, PER LA F.A.I.

Fa ús de la paraula a continuació Frederica Montseny, per la Federació Anarquista Ibèrica.

Expressa la seva emoció per l'acte que se celebra, i diu que ha hagut d'èsser la Barcelona gloriosa, baluard del proletariat espanyol, que hagi assenyat el seu camí a seguir amb aquesta unitat. Diu que la Plaça de bras s'ha vist moltes vegades plena, però mai no havia tingut l'emoió i importància d'a-

quí, que assenyalava una unitat sagrada entre tots els sectors i tendències ideològiques obreres. Diu que aquest acte, que considera històric, segellarà el començ d'una nova era per a Espanya. D'una vegada per sempre tots els treballadors estem units amb un laç indissoluble. La brada de les diverses banderes és un símbol que ens guiarà per a la victòria. (Ovació.)

La realitat és que tenim un enemic ajudat per potències feixistes. Davant d'ell, un poble entusiasta i que ven que ha sonat l'hora de les grans transformacions. Al costat d'aquest poble que lluita hi ha dues nacions. El feixisme, ultra les posicions de la neutralitat que és una ofensa per a Espanya. L'enemic ha ajuntat el seu esforç per a guanyar Madrid, que per a ell representa la legitimitat perquè pugui reconèixer-lo el feixisme internacional.

Aquest acte d'ahir és el començ popular d'una campanya per a aconseguir la mobilització material i espiritual de tot Catalunya. Hem de fortificar tot Catalunya, prevenir no atacs d'un enemic que es troba lluny sinó de forces feixistes vinculades a determinats governs. (Aplaudiments.)

Diu que fou un error moral establir després del 19 de juliol la setmana de quaranta hores i l'augment de salaris. Si això es feia per a pagar el sacrifici dels treballadors en la lluita pels carrers de la ciutat, és una paga miserable.

Declarà que el que s'ha aconseguit ara no s'havia fet mai: la unitat perfecta per a sumar-nos a una gran obra col·lectiva. Tenim la seguretat que no es produiran lluites intestines perquè no es malmeti la nostra obra revolucionària.

Afirma que la revolució del 34 es va perdre per la manca d'unitat, per la qual hem sospirat tota la vida. Es congratula que hagi estat Espanya la que hagi aconseguit aquesta unitat, i cal presentar-la als ulls del món com un exemple per al triomf de la classe treballadora. (Grans aplaudiments.)

Tot el món té els ulls fixats en nosaltres. Tot el món sap el que representem en aquesta lluita sagrada contra el feixisme internacional. La nostra desfeita significaria perdre tota l'esperança de llibertat a tot el món. França i Bèlgica serien les primeres d'estar en perill.

Us demanem —segueix l'orador— que us mobilitzeu individualment, i

col·lectivament, perquè tothom sigui un soldat en la salvació d'Espanya. En nom de la F. A. I. —acaba— us demano un sol crit de Visca la llibertat d'Espanya! i un altre d'A baix el feixisme!

JOAN COMORERA, DEL P.S.U.C.

La presència del representant del P. S. U. a la tribuna pública és acollida amb una gran ovació i visques a la unitat sindical.

Companys, treballadors de Catalunya: avui venim aquí a parlar-vos amb el cor curull de goig. Fins aquests moments uns i altres parlàvem amb un cert temor a fets que es podien produir i que haurien significat, malauradament, la millor victòria del feixisme. Tots els treballadors hem pogut passar per les tempestes, sense arribar a l'existència d'allò que podia significar la victòria del feixisme i dels agents provocadors que hi ha entre nosaltres, i avui tots els treballadors ens trobem junts per a portar a terme una tasca que serà el nostre triomf sobre el feixisme. Era necessari arribar a aquest contacte de colzes. La realitat ho exigia.

No és de revolucionaris amagar la veritat als obrers. Exposant-los la veritat ells es faran càrrec de la necessitat de concedir-nos el que demanem. Hem lluitat, perdent hores malganyades, mentre que els feixistes han aprofitat el temps organitzant un exèrcit poderós, en el qual no hi ha únicament mercenaris alemanys i italians, sinó també germans nostres que han estat portats a la força a les línies feixistes i darrere els quals s'han aturat pistolers i feixistes. Tenim, doncs, davant nostre, un exèrcit format per mercenaris i germans nostres que són obligats a arrel·lar-s'hi. Ens cal mobilitzar tots els nostres recursos en homes i diners per aconseguir una victòria sobre aquest exèrcit. I per això era necessària la unitat. Tant com no hi havia unitat, no podíem posar en joc totes les nostres possibilitats per al triomf. Es ara, quan la moral de tots nosaltres és més elevada, quan ha renaixut a les fàbriques la cordialitat entre tots els treballadors. Jo us dic que fins dijous d'aquesta setmana passada el Consell de la Generalitat no fou el Consell que esperàvem. Es

ara quan es treballa en el Consell de la Generalitat, amb el veritable ritme revolucionari, quan podem dir que aquest sí que és el Consell de la victòria.

Anàlitzo la situació del front i diu que calia fer-ho inexpugnable i que calia tenir present que la guerra no la feien la U. G. T., ni la C. N. T., ni la F. A. I., sinó que la feien tots els obrers, i que, per tant, al front d'ara enllà igual que els altres fronts, únicament hi ha d'haver les milícies dels obrers, sense competència, amb el comandament únic i amb l'objectiu d'una pròxima ofensiva. (Ovació.)

El Consell de la Generalitat ha decretat la unificació de les milícies i la militarització.

Es necessari —afegeix— que tots ens fem càrrec de la realitat que vivim i que acceptem el sacrifici que ens imposa aquest moment. Ens trobem amb una guerra llarga, dura i perillosa, i és indispensable posar mà de tots els mitjans per a guanyar aquesta guerra costi el que costi. (Aplaudiments.)

Digueu que un acte d'indisciplina pot significar de vegades la pèrdua de milers de vides de treballadors i la pèrdua de la revolució, i que aquesta única manera de salvar guanyant la guerra. (Molts aplaudiments.)

El Consell de la Generalitat, interpretant el sentiment unànime dels treballadors, no vol que contingui l'estat de frivoltat que existia fins ara; vol que hi hagi una veritable consciència de guerra, i per tant actua perquè la guerra no es pugui perdre per culpa de la incomprensió d'algun. Cal que nosaltres que ens trobem lluny de l'escenari de la guerra pensem que hi ha uns homes que cada dia desafien la mort per la victòria de l'antifeixisme i el Consell de la Generalitat ha pres l'acord de mobilitzar quatre lleves, la nostra primera joventut, per a fer front als perills que puguin venir d'una manera directa per a Catalunya. Què fariem amb un Consell que, coneixent la realitat, per indecisió, imprevisió o covardia, perdés el temps per a assegurar la victòria? Tinc la seguretat que diria que un Consell d'aquesta mena calia afusellar-lo per incompènia i covardia.

A continuació l'orador es referí a la situació dels fronts d'Aràg i diu que l'enemic cada dia prova de fer un Consell d'aquesta mena calia afusellar-lo per incompènia i covardia. (Acaba a la pàgina 3)

ANTIFEIXISME

Les nostres germanes de Suïssa han fet ofrena als antifeixistes catalans d'un automòbil amb balança, el qual fou admirat pel proletariat català, ahir, a la sortida del miting de la Monumental. Vegeu l'auto i els metges i practicants suïssos que han vingut amb el cotxe per prestar servei on calgui... (Centelles)

Hemos ganado la batalla del Pacto de no Ingerencia. Pronto, muy pronto, ganaremos las demás. La derrota de los facciosos en todos los frentes se producirá con rigurosidad matemática

(De "Política")